

PREDLOG
EVA: 2019-1611-0005
NUJNI POSTOPEK

Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2020 in 2021

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

Glede na pravno naravo državnega proračuna je uveljavitev zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije nujni in neposredni pogoj za uveljavitev proračuna in s tem za njegovo izvrševanje.

2. Cilji, načela in poglobitve rešitve predloga zakona

2.1 Cilji predloga zakona:

Osnovni cilj zakona je uzakoniti rešitve, ki bodo omogočile tekoče in nemoteno izvrševanje proračunov države za leti 2020 in 2021. Sprejetje predlaganega zakona je potrebno, ker proračun ne vsebuje določb, torej členov, ki urejajo materialne vsebine. Ker sam proračun nima pravne narave zakona, je potrebno, da se hkrati s proračunom sprejme tudi zakon o njegovem izvrševanju. Zakon o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 10/1/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18; v nadaljnjem besedilu: ZJF) v 5. členu določa vsebino, ki jo je treba določiti v letnem zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna države.

2.2 Načela

Predlog zakona ne uzakonja posebnih načel ali temeljnih proračunskih principov, saj so ta opredeljena v 2. členu ZJF. Tem načelom predlog zakona tudi sledi, prav tako pa sledi tudi ostali ureditvi, kot jo določa ZJF.

2.3 Poglobitve rešitve

Predlagani zakon vsebuje vse vsebine in druge elemente, ki jih določa ali predvideva ZJF ter vsebine, ki jih določajo področni zakoni. V skladu z navedenim se določa obseg zadolževanja in dovoljenih poroštev države ter obseg zadolžitve javnega sektorja na ravni države v posameznem letu. Ureja tudi posebna pooblastila vladi in ministrstvu, pristojnemu za finance, ter organu upravljanja in drugim neposrednim uporabnikom za izvrševanje proračuna države za leti 2020 in 2021. V tem okviru so določena različna pooblastila, pomembna pa so predvsem pooblastila za zadolževanje vladi v okviru fiskalnega stabilizatorja. Predlagani zakon določa tudi obseg obveznosti, ki jih lahko uporabniki prevzemajo v tekočem letu in ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih, prav tako pa tudi druge vsebine, za katere ZJF in drugi zakoni predvidevajo, da morajo biti urejene v zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna.

S predlaganim zakonom se, poleg vsebin za katere že ZJF določa, da jih je treba urediti v predlaganem zakonu, urejajo še:

- poraba in vračila namenskih sredstev EU,
- predplačila,

- financiranje ustanov,
- posebnosti v zvezi z upravljanjem in prodajo finančnega premoženja,
- povprečnina,
- priprava finančnih načrtov za neposredne uporabnike proračuna,
- politika zaposlovanja,
- določitev letnega dodatka za upokoјence.

Od veljavne ureditve se predlagani zakon bistveno ne razlikuje, spremembe so bile opravljene zgolj:

- pri 8. členu, so določeni tisti poslovni dogodki, ki jih lahko samo v bilanci stanja evidentirajo tudi občine;
- v 16. členu je dodana možnost, da se tudi zasebnemu zavodu zagotovijo sredstva iz proračuna en dan pred dnevom plačila izvajalcu;
- v 21. členu je pri namenskih prihodkih na podlagi 3. člena Zakona o dajatvah za motorna vozila (Uradni list RS, št. 54/17) pripoznan nov namenski prihodek, ki se uporabi za izvedbo investicij in vzdrževanje javne prometne infrastrukture ter tudi nov namenski prihodek iz 52. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (zakon, ki to določbo spreminja, je sicer še v postopku sprejemanja v Državnem zboru);
- v 32. členu je dodana nova izjema za plačilo investicijskih transferov subjektom, ustanovljenih v skladu s predpisi s področja zaščite in reševanja, po kateri se jim plačilo iz proračuna lahko izvrši en dan pred dnevom plačila izvajalcu;
- dodana pa je tudi možnost likvidnostnega zadolževanja države do višine 10% zadnjega sprejetega proračuna;
- nekoliko so spremenjene določbe povezane s politiko zaposlovanja (60. člen).

3. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu EU

Zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije, ni predmet prilagajanja slovenske ureditve pravu EU. Za razliko od sistemskih proračunskih zakonov držav iz EU, ki urejajo podobne vsebine kot ZJF, je ureditev, da se proračun države in zakon o izvrševanju državnega proračuna sprejemata v oblikah dveh različnih pravnih aktov, poznana predvsem v germanskih pravnih sistemih (Avstrija in Nemčija). Tega razlikovanja ne poznajo v anglosaksonskem (Velika Britanija) in skandinavskem (Švedska) pravnem sistemu.

Tako na primer tudi avstrijski in nemški zakon o izvrševanju proračuna urejata obseg zadolževanja države in različna pooblastila vladi in ministru za finance pri izvrševanju proračuna. Proračuni pa vsebujejo tabelarne prikaze razreza proračunskih sredstev po proračunskih uporabnikih.

Švedski parlament sprejme samo proračun, ki po področjih proračunske porabe določa cilje in naloge ter okvirni razrez sredstev, in daje vladi določena pooblastila za spreminjanje proračuna, kar je v našem pravnem sistemu vsebina zakona o izvrševanju proračuna.

Francija ima obširen pravni okvir za državni proračun in ustavo, ki izvršilni veji oblasti zagotavlja velika pooblastila pri proračunski politiki. Ustava vsebuje tudi nekatera temeljna načela za državni proračun in od leta 1996 dalje tudi za organizacije socialnega zavarovanja.

4. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Z uveljavitvijo tega zakona se bo uveljavil državni proračun za leti 2020 in 2021, s čimer bodo nastale finančne posledice, ki jih prinaša sprejeti proračun. Predlagani zakon ima finančne posledice na proračune občin, saj se v njem določa višina povprečnine in vzpostavlja pravna podlaga, ki omogoča občinam povečati prihodke iz naslova nadomestila za uporabno stavbnih zemljišč. Predlagani zakon nima neposrednega vpliva na Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in tudi ne na Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije .

5. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Za izvajanje tega zakona so sredstva zagotovljena v predlogu proračunov države za leti 2020 in 2021.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

/

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

/

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

/

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

/

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

/

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

/

6.6 Presoja posledic za druga področja:

/

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

/

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

Javnost pri pripravi zakona ni sodelovala.

8. Podatek o zunanjem strokovnjaku oziroma pravni osebi, ki je sodelovala pri pripravi predloga zakona (osebno ime in naziv fizične osebe ali firma in naslov pravne osebe):

Zunanji strokovnjaki pri pripravi zakona niso sodelovali.

9. Znesek plačila, ki ga je oseba iz prejšnje alineje v ta namen prejela:

/

10. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

dr. Andrej Bertoncelj, minister

mag. Saša Jazbec, državna sekretarka

Natalija Kovač Jereb, državna sekretarka

Metod Dragonja, državni sekretar

Alojz Stana, državni sekretar

mag. Irena Drmaž, generalna direktorica

Marija Arnuš, sekretarka

II. BESEDILO ČLENOV

1. SPLOŠNI DOLOČBI

1. člen

(vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se za proračun Republike Slovenije za leto 2020 in za proračun Republike Slovenije za leto 2021 določajo njuna sestava, posebnosti njenega izvrševanja, poraba sredstev kohezijske politike, namenski prihodki in prejemki države, obseg zadolževanja in poroštev države ter javnega sektorja na ravni države, višina povprečnine v skladu z zakonom, ki ureja financiranje občin, prevzemanje obveznosti, ter urejajo druga vprašanja, povezana z izvrševanjem proračuna.

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo v letih 2020 in 2021, razen če je za posamezni proračun ali posamezni člen tega zakona določeno drugače.

(3) Določbe tega zakona se uporabljajo za neposredne uporabnike proračuna Republike Slovenije, razen če je v posameznih členih tega zakona določeno drugače.

2. člen

(pomen uporabljenih pojmov)

(1) Izrazi iz 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18; v nadaljnjem besedilu: ZJF) imajo v tem zakonu enak pomen.

(2) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »proračun« pomeni proračun Republike Slovenije, spremembe proračuna Republike Slovenije in rebalans proračuna Republike Slovenije;
2. »veljavni proračun« je sprejeti proračun tekočega leta z vključenimi spremembami, nastalimi z izvrševanjem proračuna;
3. »veljavni načrt razvojnih programov« je sprejeti načrt razvojnih programov, ki izkazuje spremembe, nastale z izvrševanjem proračuna v tekočem letu, in tiste spremembe v naslednjih letih, ki so nastale zaradi sprememb z izvrševanjem proračuna tekočega leta;
4. »predlagatelji finančnih načrtov« so predlagatelji finančnih načrtov, ki so tako določeni v drugem odstavku 19. člena ZJF, in drugi samostojni neposredni uporabniki, ki so zajeti v navedenem členu ZJF, pa niso navedeni v drugem odstavku 19. člena ZJF;
5. »politike« so področja, na katerih država deluje in pomenijo zaokrožene celote glavnih programov s skupnimi splošnimi cilji ter na katera so, upošteva delovna področja neposrednih uporabnikov, razvrščeni odhodki in izdatki v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov;
6. »glavni programi« so ožja področja znotraj politike, ki sledijo skupnim specifičnim ciljem;

7. »podprogrami« so podrobneje razdelani glavni programi in pomenijo zaokroženo celoto vsebinsko komplementarnih dejavnosti, ki pripomorejo k doseganju skupnih pričakovanih rezultatov;
8. »projekt« je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, z natančno določeno tehnično-tehnološko funkcijo in jasno opredeljenimi cilji. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;
9. »ukrep« je skupek različnih medsebojno usklajenih dejanj, ki pomenijo določeno programsko zaključeno celoto in ki pripomorejo k doseganju skupnih neposrednih učinkov;
10. »skupina projektov« je sestavljena iz več projektov, ki se bodo izvajali v določenem časovnem obdobju z namenom doseganja skupnih neposrednih učinkov;
11. »evidenčni projekt« je načrt financiranja še nedoločenih projektov, za katere so znani cilji in namen, vendar v načrt razvojnih programov (v nadaljnjem besedilu: NRP) še niso uvrščeni;
12. »proračunska postavka« (v nadaljnjem besedilu: postavka) je del enega podprograma enega neposrednega uporabnika in izkazuje obseg pravic porabe;
13. »proračunska vrstica« je postavka - konto, ki v skladu predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna;
14. »pravica porabe« je pravica neposrednega uporabnika, na podlagi katere prevzema obveznosti v breme sredstev na določeni proračunski vrstici;
15. »obveznosti v breme proračunov prihodnjih let« so obveznosti, ki zapadejo v plačilo v breme proračunov prihodnjih let ter so prevzete v skladu z 51. členom ZJF in tem zakonom;
16. »prejeta sredstva za financiranje skupnih evropskih politik« so prihodki, ki jih država prejme iz Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), in druga sredstva iz proračuna EU (v nadaljnjem besedilu: namenska sredstva EU) za skupno kmetijsko in ribiško politiko, kohezijsko politiko in evropsko teritorialno politiko ter izvajanje drugih politik (v nadaljnjem besedilu: skupne evropske politike);
17. »sredstva kohezijske politike« so sredstva proračuna EU in namenska sredstva proračuna za slovensko udeležbo, namenjena izvajanju kohezijske politike;
18. »sredstva Solidarnostnega sklada EU« so finančna pomoč, ki pomeni finančni prispevek EU in je namenjena financiranju ukrepov odprave posledic po večji naravni nesreči, ki je prizadela državo članico;
19. »postavke namenskih sredstev EU« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov skupnih evropskih politik;
20. »postavke kohezijske politike« so tiste, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje kohezijske politike in tiste postavke slovenske udeležbe, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje kohezijske politike;
21. »sredstva za preneseno izvrševanje nalog« so prihodki iz proračuna EU, ki jih Republika Slovenija prejme za izvajanje nalog v interesu EU;
22. »postavke za preneseno izvrševanje nalog« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov, ki jih izvaja Republika Slovenija po nalogu in v interesu EU;

23. »namenska sredstva finančnih mehanizmov« so prihodek, ki ga država prejme na podlagi pogodbe, sklenjene med Republiko Slovenijo in državo, ki je donatorica in ni članica EU, za namen, kot ga ta določi;
24. »postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov« so postavke, na katerih se zagotavljajo pravice porabe za financiranje programov na podlagi pogodb, sklenjenih med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU;
25. »plačni konti« so konti iz podskupine kontov 400 – Plače in drugi izdatki zaposlenim ter 401 – Prispevki delodajalcev za socialno varnost;
26. »organ upravljanja« je tisti neposredni uporabnik, ki je odgovoren za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike;
27. »postavke slovenske udeležbe« so tiste, s katerimi se zagotavljajo pravice porabe za sofinanciranje programov skupnih evropskih politik, za sredstva finančnih mehanizmov in za sofinanciranje programov donacij;
28. »TARGET« je sistem za medbančni prenos sredstev v eurih v EU. Sistem pripomore k združevanju in stabilnosti euro finančnih trgov. Slovenske kreditne institucije pri poslovanju prek sistema TARGET upoštevajo urnik delovanja sistema TARGET;
29. »obratna sredstva« so zaloge materiala, nedokončane proizvodnje, proizvodov in trgovskega blaga ter stroški dela;
30. »investicija« je vsak izdatek finančnih sredstev za nabavo zemljišča, zgradbe, proizvodne opreme in preostalih opredmetenih osnovnih sredstev.

2. SESTAVA PRORAČUNA

3. člen

(sestava proračuna)

(1) V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta. V bilanci prihodkov in odhodkov se, poleg navedenih v 11. členu ZJF, izkazujejo tudi prihodki, ki obsegajo namenska sredstva EU, in odhodki, ki obsegajo plačila sredstev v proračun EU.

(2) V posebnem delu proračuna so finančni načrti neposrednih uporabnikov prikazani po politikah, glavnih programih in podprogramih.

(3) V NRP se prikazujejo načrtovani izdatki po skupinah projektov, projektih in ukrepih ter virih financiranja po posameznih letih za celovito izvedbo projektov oziroma ukrepov.

4. člen

(spremembe institucionalne strukture proračuna)

Nov državni organ, ki se ustanovi po sprejetju proračuna, se lahko vključi v proračun kot neposredni uporabnik šele z novim proračunom ali rebalansom proračuna. Do takrat se delovanje novoustanovljenega državnega organa financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev.

3. IZVRŠEVANJE PRORAČUNA

3.1. Splošno

5. člen

(izvrševanje proračuna)

- (1) V tekočem letu se izvršuje proračun tekočega leta.
- (2) Proračun se izvršuje v skladu z določbami ZJF in tega zakona ter v skladu s podzakonskimi predpisi, izdanimi na njuni podlagi.
- (3) Proračun se izvršuje na ravni proračunske vrstice.
- (4) Veljavni NRP tekočega leta mora biti za tekoče leto usklajen z veljavnim proračunom, razen kadar ta zakon določa drugače.
- (5) Ob neusklajenosti lahko ministrstvo, pristojno za finance (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), posameznemu proračunskemu uporabniku omeji izvrševanje proračuna.

6. člen

(zagotavljanje sredstev za stroške dela)

Neposredni uporabnik mora najpozneje do 31. januarja 2020 na svojih plačnih kontih in na kontih, na katerih zagotavlja sredstva za stroške dela zaposlenih pri posrednih uporabnikih državnega proračuna, s prerazporeditvami pravic porabe v okviru svojega finančnega načrta zagotoviti zadosten obseg pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca tekočega leta.

7. člen

(status določenih prihodkov proračuna)

- (1) Prilivi namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov se štejejo za prihodke proračuna šele, ko se nakažejo na podračun izvrševanja proračuna. Do prenosa se obravnavajo kot sredstva Evropske komisije (v nadaljnjem besedilu: EK) oziroma kot sredstva financerja finančnih mehanizmov in izkazujejo kot obveznosti do EK oziroma kot obveznosti do financerja finančnih mehanizmov.
- (2) Obresti od namenskih sredstev EU so prihodek proračuna. Do prenosa obresti na podračun izvrševanja proračuna se obresti štejejo za sredstva EK in izkazujejo kot obveznosti do sredstev EK.
- (3) Obresti od namenskih sredstev finančnih mehanizmov so prihodek proračuna, razen če financer določi drugače.

8. člen

(status poslovnih dogodkov)

- (1) Samo na kontih bilance stanja se evidentirajo poslovni dogodki iz naslova:
 - sprememb, nastalih pri upravljanju s tistim državnim in občinskim dolgom, ki zapade v plačilo v prihodnjih proračunskih letih,
 - sprememb, nastalih pri ponovnem odkupu vrednostnih papirjev na trgu s premijo ali diskontom na neodplačano glavnico, ki je bil izveden brez denarnega toka,

- prevzema dolga,
- konverzije terjatev v kapitalsko naložbo,
- odpisa dolga ali terjatev,
- naložb prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF, in naložb denarnih sredstev sistema enotnega zakladniškega računa (v nadaljnjem besedilu: EZR) države oziroma občine v centralno banko, banke in hranilnice,
- naložb EZR države v državne zakladnice držav ekonomske in monetarne unije in nakupe zakladnih menic,
- neodplačne pridobitve ali odtujitve nepremičnega in premičnega premoženja,
- povečanja oziroma zmanjšanja osnovnega kapitala v pravnih osebah zasebnega prava s stvarnim vložkom,
- povečanja oziroma zmanjšanja namenskega premoženja v pravnih osebah javnega prava s stvarnim vložkom,
- vlog v sistemu EZR države oziroma občine ter založenih sredstev za izvrševanje plačilnih transakcij s plačilnimi karticami, kar ponudnik plačilnih storitev izvaja na podlagi 4. točke prvega odstavka 4. člena Zakona o opravljanju plačilnih storitev za proračunske uporabnike (Uradni list RS, št. 77/16 in 47/19) in prvega odstavka 5. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18 in 9/18 – popr.).

(2) Prejemki oziroma izdatki, nastali z zavarovanjem kreditnega tveganja v povezavi z državnim dolgom, se evidentirajo kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin.

(3) Prejemki oziroma izdatki za denarno pokritje pri posojanju lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki je vrednost lastnega dolžniškega papirja na trgu, povečano za natečene obresti in pribitek za zavarovanje tveganja, se izkazujejo samo v bilanci stanja. Če izposojeni vrednostni papir v pogodbenem roku ni vrnjen, pomeni prejeta denarno pokritje za ta vrednostni papir do višine nominalnega zneska tega vrednostnega papirja zadolževanje, razlika med prejetim denarnim pokritjem in nominalno vrednostjo pa je prejemek ali izdatek v bilanci prihodkov in odhodkov.

(4) Spremembe, nastale pri poslih, povezanih z uravnavanjem obrestnih tveganj dolga državnega proračuna, ki so sklenjeni v skladu z drugim odstavkom 82. člena ZJF in ki se odražajo v spremenjenih obrestnih merah novih tovrstnih poslov, pod pogojem, da je bila poravnava izvedena brez denarnega toka, se evidentirajo le na kontih bilance stanja.

(5) Prvi odstavek tega člena, razen druge in tretje alineje, velja tudi za evidentiranje poslovnih dogodkov občinskih proračunov.

9. člen

(povračila stroškov za udeležbo na sestankih Sveta EU in za udeležbo v misijah Združenih narodov)

(1) Sredstva povračil, namenjenih kritju stroškov predsedstva in delegacij za zasedanja Evropskega sveta in Sveta EU ter sestanke, organizirane v okviru Evropskega sveta in Sveta EU, ter stroškov udeležbe v misijah Združenih narodov (v nadaljnjem besedilu: povračila stroškov), se do prenosa na podračun izvrševanja proračuna izkazujejo kot obveznosti do Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov. Za stroške se štejejo stroški, ki jih kot take priznava Generalni sekretariat Sveta EU oziroma Združeni narodi.

(2) Povračila stroškov se prenašajo na podračun izvrševanja proračuna v obsegu že plačanih stroškov in upravičeno izkazanih v listini o uporabi sredstev v zvezi s plačilom stroškov oziroma v Memorandumu o soglasju.

(3) Uporabniki proračuna so v tekočem letu upravičeni do povračila stroškov največ do obsega sredstev, ki ga je država prejela za ta namen od Generalnega sekretariata Sveta EU oziroma Združenih narodov.

(4) Povračila stroškov uporabnikom proračuna za preteklo leto niso dovoljena.

(5) Obresti od sredstev povračil stroškov so prihodek proračuna.

(6) Podrobnejša navodila o povračilih stroškov izda minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojen za finance.

10. člen

(odpiranje postavk in zagotavljanje pravic porabe na njih)

(1) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) lahko na predlog ministrstva, ki je pripravljen na predlog neposrednega uporabnika, med letom odpira nove integralne postavke, na katerih se pravice porabe zagotavljajo s prerazporeditvami.

(2) Ministrstvo lahko na podlagi vplačanega namenskega prihodka na predlog neposrednega uporabnika med letom odpira nove namenske postavke.

(3) Ministrstvo lahko med letom odpre nove postavke tudi za izvajanje projektov, ki se financirajo iz namenskih sredstev finančnih mehanizmov in namenskih sredstev EU s pripadajočo slovensko udeležbo. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko ministrstvo na področju kohezijske politike odpre nove postavke samo na podlagi predhodnega soglasja organa upravljanja.

11. člen

(ukrepi za uravnoteženje proračuna v letih 2020 in 2021)

(1) Če vlada na podlagi vplačanih prejemkov proračuna med tekočim letom oceni, da bodo prihodki za manj kot 3 odstotke nižji glede na načrtovane ali da bodo izdatki za manj kot 3 odstotke višji od načrtovanih v sprejetih proračunih za leti 2020 oziroma 2021, poleg ukrepov za uravnoteženje proračuna iz 40. člena ZJF do višine zmanjšanih prihodkov oziroma do višine povečanih izdatkov uporabi ukrep proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe, razen pravic porabe za izvajanje skupnih evropskih politik in namenskih prejemkov proračuna.

(2) Ukrepi zmanjšanja pravic porabe se pri vseh neposrednih uporabnikih določijo v enakem odstotku, vlada pa določi, na katere pravice porabe se z ukrepom poseže. Ukrepi se lahko nanašajo na pravice porabe, iz katerih se financira en ali več od naslednjih namenov: izdatki za blago in storitve, subvencije, transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam, drugi tekoči domači transferi, v katerih niso zajeta sredstva za stroške dela, tekoči transferi v tujino oziroma investicijski odhodki in investicijski transferi.

(3) Pravice porabe iz naslova ukrepa proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se prerazporedijo v splošno proračunsko rezervacijo.

12. člen

(povečanje odhodkov in izdatkov proračuna)

(1) Na podlagi odločitve vlade se plačujejo obveznosti nad višino pravic porabe, zagotovljenih na:

1. politiki 24 – Plačila v EU;
2. politiki 21 – Pokojninsko varstvo;
3. politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi;
4. podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije;
5. postavki, s katere se zagotavlja kratkoročno posojilo na podlagi tretjega odstavka 30. člena Zakona o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16);
6. postavkah namenskih sredstev EU;
7. postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov;
8. postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč;
9. postavkah, iz katerih se financirajo ukrepi odprave posledic po večji naravni nesreči in je zanje država prejela finančno pomoč iz sredstev Solidarnostnega sklada EU.

(2) Sredstva za pokrivanje obveznosti iz prejšnjega odstavka se zagotovijo s prerazporeditvami.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se sredstva za pokrivanje obveznosti iz 8. in 9. točke prvega odstavka tega člena ob izjemnih okoliščinah, ki so ugotovljene v skladu z merili in po postopku iz 12. člena Zakona o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15; v nadaljnjem besedilu: ZFisP), zagotovijo z dodatnim zadolževanjem države. Dodatno zadolževanje je dopustno le v obsegu razlike med izdatki, ki so bili načrtovani v državnem proračunu, in najvišjim obsegom izdatkov za državni proračun, ki ga Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor) določi s sprejemom spremembe okvira v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZFisP.

13. člen

(zaključek leta)

(1) Zaradi tehnične izvršitve proračuna lahko proračun kot blagajna javnega financiranja in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov se tisti prejemki sredstev na podračuna 845 in 846 pri Finančni upravi Republike Slovenije, ki so bili vplačani zadnji dan proračunskega leta in razdeljeni po blagajnah javnega financiranja prva dva delovna dneva v letu, ki sledi letu, v katerem so bila sredstva vplačana, v posamezni blagajni javnega financiranja štejejo za prihodke leta, v katerem so bili dejansko vplačani na podračuna 845 in 846.

3.1.1. Poraba sredstev kohezijske politike

14. člen

(pristojnost organa upravljanja in organa za potrjevanje)

(1) Organ upravljanja je poleg pristojnosti, določenih v Uredbi (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L št. 347 z dne 20. 12. 2013, str. 320); spremenjeni z Uredbo (EU) št. 2015/1839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. oktobra 2015 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede specifičnih ukrepov za Grčijo (UL L št. 270 z dne 15. 10. 2015, str. 1), zadnjič spremenjeni z Uredbo (EU) 2019/711 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013 glede virov za posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih (UL L št. 123 z dne 10. 5. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1303/2013/EU), pristojen tudi za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov, sofinanciranih s sredstvi kohezijske politike. Če ugotovi nepravilnosti, organ upravljanja naloži popravljalne ukrepe posredniškemu organu, zahteva zadržanje izplačil s postavk kohezijske politike pri posameznem posredniškem organu ter predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.

(2) Organ za potrjevanje je poleg pristojnosti, določenih v Uredbi 1303/2013/EU, pristojen tudi za spremljanje in nadzor nad vračili sredstev kohezijske politike. Organ za potrjevanje o prejetih vračilih poroča organu upravljanja štirikrat letno, najpozneje do 10. dne v mesecu, ki sledi obdobju poročanja.

15. člen

(sredstva kohezijske politike)

(1) Prejeta sredstva kohezijske politike so prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike.

(2) Prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike, se pridobivajo kot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna.

16. člen

(izplačila iz proračuna)

(1) Upravičencu do sredstev kohezijske politike se izplačilo iz proračuna izvrši na podlagi zahtevka za izplačilo, ki je pripravljen na podlagi računa ali druge enakovredne knjigovodske listine in druge dokumentacije (v nadaljnjem besedilu: dokazila), ki je bila zahtevana za pridobitev sredstev kohezijske politike. Pri stroških dela projektih tehnične podpore in operacijah neposrednega uporabnika, ki je v vlogi upravičenca, je neposredna podlaga za izplačilo pogodba o zaposlitvi.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se v skladu z 2. točko prvega odstavka 33. člena tega zakona izplačilo sredstev kohezijske politike iz proračuna lahko izvede brez dokazil, če se upravičenec do sredstev kohezijske politike zaveže, da bo dokazila za izplačilo posredoval najpozneje v 180 dneh po prejemu sredstev.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se za izvajanje kohezijske politike izplačilo iz proračuna lahko izvede na podlagi zahtevka za izplačilo, ki ne vsebuje dokazila o plačilu, računa ali druge enakovredne knjigovodske listine, en dan pred dnevom plačila izvajalcu, če:

- je upravičenec občina, posredni uporabnik proračuna, zasebni zavod ali nosilec javnih pooblastil,
- predloži drugo dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu in
- se zaveže, da bo dokazilo o plačilu računa ali druge enakovredne knjigovodske listine posredoval posredniškemu organu najpozneje v osmih dneh po prejemu sredstev.

(4) Če upravičenec dokazil ne predloži v roku iz drugega odstavka tega člena oziroma če upravičenec računa ali druge enakovredne knjigovodske listine ne predloži v roku iz tretje alineje prejšnjega odstavka, se mu zadržijo nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike.

17. člen

(neupravičena poraba sredstev kohezijske politike)

(1) Če organ upravljanja ugotovi, da so bila sredstva kohezijske politike neupravičeno porabljen, najpozneje v 15 dneh od ugotovljene neupravičene porabe sredstev zahteva, da posredniški organ zahteva plačilo od upravičenca. Organ upravljanja zahtevo za plačilo predloži posredniškemu organu in z njo sočasno seznanjeni organ za potrjevanje in revizijski organ.

(2) Če je neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovljena pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, organ upravljanja najpozneje v 15 dneh od ugotovljene neupravičene porabe sredstev zahteva, da organ za potrjevanje zahteva plačilo od posredniškega organa in z zahtevo sočasno seznanjeni revizijski organ.

(3) Posredniški organ oziroma organ za potrjevanje najpozneje v 15 delovnih dneh po prejemu zahteve iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena zahteva plačilo od upravičenca oziroma od posredniškega organa.

(4) Če je neupravičeno porabo sredstev povzročilo pomanjkljivo delovanje sistema pri organu upravljanja, posredniškem organu ali izvajalskem organu ali če gre za primer iz drugega odstavka tega člena mora vračilo sredstev na način, kot je določen v 40. členu tega zakona, zagotoviti organ, pri katerem je bila ugotovljena neupravičena poraba sredstev kohezijske politike.

18. člen

(zadržanje izvajanja)

(1) Če organ upravljanja ugotovi, da posredniški organ ne izvaja kohezijske politike v skladu z izvedbenim načrtom operativnega programa, ki ga je sprejela vlada, ga pozove, da najpozneje v 30 dneh odpravi neskladnost.

(2) Če posredniški organ neskladnosti ne odpravi v roku iz prejšnjega odstavka, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.

(3) Če je organ upravljanja posredniškemu organu naložil popravljalne ukrepe, ki se ne nanašajo na odpravo neskladnosti po prvem odstavku, in jih ta ni izvedel v 60 dneh od njihovega prejema, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.

(4) Če posredniški organ v primeru neupravičene porabe sredstev ne zahteva plačila od upravičenca v roku iz tretjega odstavka prejšnjega člena, organ upravljanja zahteva, da ministrstvo za največ tri mesece zadrži nadaljnja izplačila s posameznih postavk kohezijske politike posredniškega organa.

(5) Ko posredniški organ odpravi pomanjkljivosti, s tem seznanjeni organ upravljanja, ki ministrstvo takoj pozove, da odpravi zadržanje izplačil s posameznih postavk kohezijske politike.

(6) Organ upravljanja o izvedenih zadržanjih iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena četrtletno seznanja vlado.

19. člen

(prerazporejanje pravic porabe na postavkah kohezijske politike)

(1) Če posredniški organ 15 dni pred iztekom obdobja, za katerega so zadržana izplačila iz drugega, tretjega in četrtega odstavka prejšnjega člena, ne ravna skladno z zahtevami organa upravljanja, ta predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike.

(2) Organ upravljanja predlaga vladi prerazporeditve pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike.

(3) Pred posredovanjem predloga prerazporeditve pravic porabe iz prejšnjega odstavka organ upravljanja o tem pisno obvesti tisti posredniški organ, ki se mu pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo.

(4) Po opravljeni prerazporeditvi pravic porabe organ upravljanja spremeni izvedbeni načrt v obsegu izvedene prerazporeditve.

20. člen

(uporaba pravil)

Določbe od 14. do 19. člena tega zakona se uporabljajo tudi za porabo sredstev sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

3.2. Namenski prejemki in izdatki proračuna

21. člen

(namenski prihodki proračuna)

(1) Namenski prihodki proračuna za leti 2020 in 2021 so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena in prvem odstavku 80. člena ZJF, tudi:

1. prihodki od obremenitve s stavbno ali služnostno pravico stvarnega premoženja države, ki se uporabijo za nakup, graditev, obnovo, investicijsko in tekoče vzdrževanje nepremičnin v lasti države;
2. prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11, 83/12 in 61/17 – GZ), ki se po merilih, ki jih določi vlada, uporabijo za namene iz navedenega zakona;
3. prihodki vplačanih tiskovin, ki jih stranke v upravnem postopku vplačajo pri upravnih enotah ter ministrstvih, pristojnih za notranje oziroma za zunanje zadeve, in ki jih upravne enote in ministrstvo, pristojno za notranje oziroma za zunanje zadeve, uporabijo za plačilo obveznosti dobaviteljem zaračunljivih tiskovin;
4. prihodki, ki jih lastniki oziroma uporabniki kmetijskih zemljišč po 50. in 88. členu Zakona o kmetijskih zemljiščih (Uradni list RS, št. 71/11 – uradno prečiščeno besedilo, 58/12, 27/16, 27/17 – ZKme-1D in 79/17; v nadaljnjem besedilu: ZKZ) vplačujejo v proračun Republike Slovenije in ki se do višine pravic porabe, predvidene v finančnem načrtu ministrstva,

pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

5. prihodki po 3.h členu ZKZ, ki se do višine pravic porabe, predvidene v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
6. prihodki po Zakonu o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami (Uradni list RS, št. 41/09 in 69/15 – ZOPPGSR), ki se do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, pristojnega za kmetijstvo, v sprejetem proračunu uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
7. prihodki letne dajatve za uporabo vozil v cestnem prometu in prihodki koncesijske dajatve Luke Koper, d. d., ki pripadajo proračunu Republike Slovenije na podlagi 2. člena Zakona o zagotavljanju sredstev za investicije v prometno infrastrukturo (Uradni list RS, št. 28/10, 85/11 in 40/12 – ZUJF) in ki se uporabijo za izvedbo investicij ter vzdrževanj v javni prometni infrastrukturi;
8. prihodki od dajatve za odjavljeno vozilo, ki se na podlagi 3. člena Zakona o dajatvah za motorna vozila (Uradni list RS, št. 54/17) uporabijo za izvedbo investicij in vzdrževanje javne prometne infrastrukture;
9. prihodki po prvem odstavku 142. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZUKD-1, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16, 69/17, 21/19 in 28/19; v nadaljnjem besedilu: ZDoh-2), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu, in namene, določene v 28. členu Zakona o nevladnih organizacijah (Uradni list RS, št. 21/18; v nadaljnjem besedilu: ZNOrg);
10. prihodki obveznega prispevka za promocijo iz 9. člena Zakona o promociji kmetijskih in živilskih proizvodov (Uradni list RS, št. 26/11 in 57/12), ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
11. prihodki iz dajatev od prejemkov, izplačanih zaradi opravljenega začasnega in občasnega dela upokoјencev, ki v skladu z drugim odstavkom 27.f člena Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1, 47/15 – ZZSDT in 55/17) pomenijo prihodek podračuna iz 4. točke 41. člena tega zakona;
12. prihodki po tretjem odstavku 33. člena Zakona o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 9/16; v nadaljnjem besedilu: ZGGLRS), ki se uporabijo za namene, določene v četrtem odstavku 33. člena navedenega zakona;
13. prihodki iz 2. točke prvega odstavka 162. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12 – uradno prečiščeno besedilo, 47/13, 87/14, 8/16 – odl. US, 64/16 – odl. US, 65/16 – odl. US, 66/17 – ORZKP153,154 in 22/19), ki se uporabijo za odškodnino za povračilo škode žrtvam kaznivih dejanj po Zakonu o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj (Uradni list RS, št. 101/05, 114/06 – ZUE in 86/10);
14. prihodki iz dajatev po zakonu, ki ureja voznike, ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
15. prihodki pristojbin po zakonu, ki ureja zdravstveno dejavnost, ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;
16. prihodki iz dajatev po prvem odstavku 35. člena Zakona o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača–Koper (Uradni list RS, št. 51/18; v

nadaljnem besedilu: ZIUGDT), ki se uporabijo za namene, določene v tretjem oziroma četrtem odstavku 36. člena navedenega zakona;

17. prihodki takse iz 39. člena ZIUGDT, ki se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

18. prihodki po prvem odstavku 52. člena Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo in XXXX).

(2) Ne glede na prvi odstavek 44. člena ZJF se namenska sredstva, ki jih neposredni uporabnik doseže z lastno dejavnostjo in ki niso bila porabljena v preteklem letu, prenesejo v proračun za tekoče leto v obsegu, kot je določen v tretjem in četrtem odstavku tega člena.

(3) Če so namenski prihodki vplačani v proračun v nižjem obsegu, kot so načrtovani v sprejetem proračunu države oziroma občine, neposredni uporabnik oziroma občina prevzema in plačuje obveznosti samo v višini dejansko vplačanih oziroma razpoložljivih prejemkov.

(4) Če so namenski prihodki vplačani v proračun v večjem obsegu, kot so načrtovani v sprejetem proračunu države oziroma občine, neposredni uporabnik oziroma občina prevzema in plačuje obveznosti samo v višini načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države oziroma občine. Kot skupna višina načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države se šteje vsota načrtovanih namenskih prejemkov za namen iz prejšnjega stavka, ki je načrtovana pri predlagatelju finančnih načrtov v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(5) Ne glede na četrti odstavek tega člena lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti prek načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države, vendar ne v večjem obsegu od vplačanih prihodkov v proračun države, na podlagi soglasja vlade, če zaradi tega ne grozi, da bi bil prekoračen obseg izdatkov, ki je v Okviru za pripravo proračunov sektorja država določen za državni proračun.

22. člen

(namenski prejemki proračuna)

Namenski prejemki v računu finančnih terjatev in naložb so v skladu s 1. točko drugega odstavka 74. člena ZJF:

1. glavnice vrnjenih posojil, danih za sanacijo podjetij in gospodarstva na podlagi 7. člena Zakona o uporabi sredstev, pridobljenih iz naslova kupnine na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij (Uradni list RS, št. 45/95, 34/96, 60/99 – ZSRR, 22/00 – ZJS, 67/01 in 47/02; v nadaljnjem besedilu: ZUKLPP). Ti prejemki se v letih 2018 in 2019 do višine pravic porabe, predvidenih v finančnem načrtu ministrstva, ki je pristojno za sanacijo zadevnih podjetij in gospodarstva, v sprejetem proračunu uporabijo za izdatke za enak namen kot prvotno;

2. kupnine od prodaje kapitalskih naložb, ki se v proračun za leto 2018 in za leto 2019 vplačajo na podlagi ZUKLPP in se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu;

3. kupnine od prodaje kapitalskih naložb na podlagi tretjega odstavka 79. člena Zakona o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1) se uporabijo za namene, določene v navedenem zakonu.

3.3. Prerazporejanje pravic porabe

23. člen

(osnova za prerazporejanje pravic porabe)

(1) Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja.

(2) Obseg izvedenih prerazporeditev pravic porabe se računa po neto načelu, ki je seštetna razlika med prerazporeditvami na njih in z njih.

24. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odločajo neposredni uporabniki)

(1) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma.

(2) Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presegati 10 odstotkov podprograma tega neposrednega uporabnika, in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 5 odstotkov glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s in na postavke slovenske udeležbe, s in na postavke namenskih sredstev EU, s in na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov, s in na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje Svetu EU ter s plačnih kontov in na plačne konte integralnih postavk, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotkov sprejetega proračuna na plačnih kontih s kontov iz podskupine kontov »Izdatki za blago in storitve«.

25. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča predlagatelj finančnih načrtov)

(1) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe znotraj istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(2) Predlagatelj finančnih načrtov lahko odloča o prerazporeditvah med podprogrami v okviru glavnega programa brez omejitev in med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 5 odstotkov glavnega programa tega predlagatelja v sprejetem proračunu v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena predlagatelj finančnega načrta ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah pravic porabe s in na postavke slovenske udeležbe, s in na postavke namenskih sredstev EU, s in na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov, s in na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje Svetu EU ter s plačnih kontov in na plačne konte integralnih postavk v finančnih načrtih neposrednih uporabnikov iz njegove pristojnosti, razen med plačnimi konti integralnih postavk v obsegu iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko predlagatelj finančnega načrta v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti, odloča o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotkov sprejetega proračuna na plačnih kontih, s kontov iz podskupine kontov »Izdatki za blago in storitve«.

26. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča organ upravljanja)

(1) O prerazporeditvah med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike odloča organ upravljanja na predlog predlagatelja finančnega načrta brez omejitev.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek o prerazporeditvah med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike, med različnimi programskimi obdobji, odloča vlada na predlog organa upravljanja, ki ga predloži ministrstvu, ta pa vladi.

27. člen

(prerazporeditve, o katerih odloča ministrstvo)

(1) Ministrstvo lahko samostojno in brez omejitev po 24. in 25. členu tega zakona izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi.

(2) Na predlog predlagatelja finančnega načrta, ki znotraj istega podprograma zagotavlja pravice porabe drugemu predlagatelju finančnega načrta, o prerazporeditvi pravic porabe odloča ministrstvo.

28. člen

(prerazporeditve pravic porabe, o katerih odloča vlada)

(1) Vlada lahko odloča o prerazporeditvah pravic porabe ne glede na omejitve iz 24. in 25. člena tega zakona med:

1. podprogrami v okviru glavnega programa različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega podprograma ne sme presežati 20 odstotkov podprograma v sprejetem proračunu;
2. glavnimi programi posameznega predlagatelja ali različnih predlagateljev finančnih načrtov, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega glavnega programa ne sme presežati 10 odstotkov glavnega programa v sprejetem proračunu;
3. politikami, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje posamezne politike ne sme presežati 5 odstotkov politike v sprejetem proračunu.

(2) Vlada lahko odloča ne glede na omejitve iz 24., 25. in 26. člena tega zakona in prejšnjega odstavka o prerazporeditvah pravic porabe:

1. na postavke slovenske udeležbe, med njimi in z njih;
2. na postavke namenskih sredstev EU in med temi postavkami;
3. na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov in med temi postavkami;
4. na postavko 7608 – Tekoča proračunska rezerva pri ministrstvu, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 42. členu ZJF;

5. na postavko 7640 – Rezerva Republike Slovenije pri ministrstvu, in sicer do obsega pravic porabe, določenega v 48. členu ZJF;
6. na postavke v politiki 21 – Pokojninsko varstvo in z njih;
7. na postavke v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi in z njih;
8. na postavke v politiki 24 – Plačilo v EU in z njih;
9. na postavke v glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč, med njimi in z njih;
10. na postavke v podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije in z njih;
11. na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje Svetu EU in z njih;
12. med, na in s plačnih kontov neposrednih uporabnikov proračuna;
13. s plačnih kontov integralnih postavk na postavko organa, ki je pristojen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto, ko se prerazporejajo javni uslužbenci skupaj s kadrovsko kvoto in sredstvi za plače;
14. z integralnih postavk za materialne stroške in z integralnih postavk za investicije in investicijsko vzdrževanje državnih organov na postavko organa, ki je pristojen za zagotovitev pogojev za začetek dela in poslovanja osebe javnega prava, ki je ustanovljena po uveljavitvi proračuna za tekoče leto.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena vlada odloča o prerazporeditvah pravic porabe, ki so navedene v prejšnjem odstavku samo na način, kot je določen v prejšnjem odstavku.

(4) Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, ta pa je pripravljen na predlog predlagatelja finančnega načrta.

(5) Če gre za prerazporeditev na postavke za kohezijsko politiko in s teh postavk po 1. in 2. točki drugega odstavka tega člena, pripravi predlog za prerazporeditev predlagatelj finančnega načrta v skladu s predpisi, ki urejajo postopke za izvajanje kohezijske politike, in v sodelovanju z organom upravljanja ter ga predloži ministrstvu, ta pa vladi.

(6) Kadar neposredni uporabnik izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov, vendar ne zagotovi črpanja namenskih sredstev EU oziroma namenskih sredstev finančnih mehanizmov zaradi neupravičene porabe sredstev, mora o tem obvestiti ministrstvo in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih EU oziroma v namenskih sredstvih finančnih mehanizmov. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namenska sredstva EU ali na namenska sredstva finančnih mehanizmov. Ob neusklajenosti lahko ministrstvo omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

3.4. Prevezanje obveznosti in roki plačil v breme proračuna

29. člen

(pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov in drugih predpisov)

Pravice porabe za izvajanje nacionalnih programov, zakonov in drugih predpisov, v katerih je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna, se zagotavljajo v znesku,

določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom.

30. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

(1) Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe, ki so vključeni v veljavni NRP, odda javno naročilo za celotno vrednost projekta oziroma ukrepa, če so zanj načrtovane pravice porabe v sprejetih proračunih.

(2) Neposredni uporabnik lahko v letu 2020 prevzame obveznosti za namene, za katere so zagotovljena sredstva v letu 2021 in ki zapadejo v plačilo v letu 2021, v višini 80 odstotkov obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2021. V letu 2020 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2022, do višine 60 odstotkov obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2021 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika.

(3) Neposredni uporabnik lahko v letu 2021 prevzame obveznosti za namene, za katere so načrtovane pravice porabe v letu 2021 in ki zapadejo v plačilo v letu 2022, v višini 60 odstotkov obsega pravic porabe na podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika, načrtovanih v proračunu za leto 2021. V letu 2021 lahko neposredni uporabnik prevzame obveznosti, ki zapadejo v plačilo v letu 2023, do višine 40 odstotkov obsega pravic porabe, za namene, ki so načrtovani v proračunu za leto 2021 po podskupinah kontov znotraj podprograma neposrednega uporabnika. Neposredni uporabnik v breme proračunov prihodnjih let ne sme prevzemati obveznosti brez odložnega pogoja, s katerim se izvajanje pogodbenih obveznosti odloži, dokler za ta namen nima zagotovljenih pravic porabe v posebnem delu proračuna.

(4) Neposredni uporabnik, v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, prevzema obveznosti v prihodnjih letih samo, če ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP.

(5) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za:

1. pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov;
2. pogodbe za nabavo blaga in storitev, ki so potrebni za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah (tiskovine in drugi javni dokumenti);
3. pogodbe, ki se financirajo iz namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev drugih donatorjev ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe.

(6) O prevzemanju obveznosti po pogodbah o zakupu ali najemu, ki jih sklepajo neposredni uporabniki državnega proračuna in pri katerih lastninska pravica preide ali lahko preide z najemodajalca na najemnika, odloča vlada. Neposredni uporabniki občinskih proračunov morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek o prevzemanju obveznosti zaradi sprememb določb pogodbe o zakupu ali najemu, ki nimajo finančnih posledic, ali sprememb, ki so posledice tečajnih razlik, odloča neposredni uporabnik.

31. člen

(spremljanje in spremembe NRP)

(1) Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov in ukrepov in je v celoti odgovoren za njihovo izvedbo.

(2) Spremembe veljavnega NRP so uvrstitev projektov oziroma ukrepov v NRP in druge spremembe projektov oziroma ukrepov.

(3) Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemi.

(4) O spremembi veljavnih ukrepov in o spremembi projektov do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti odloča neposredni uporabnik.

(5) Vlada odloča o uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti.

(6) Ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti ukrep v veljavni NRP, če je ukrep skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena ministrstvo na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti, kadar gre za:

1. uvrstitev projektov z vrednostjo do 300.000 eurov,
2. spremembo vrednosti projektov do 100.000 eurov,
3. ponovno uvrstitev projektov, ki so že bili del veljavnega NRP v preteklih letih in se jim vrednost spreminja do največ 100.000 eurov,
4. uvrstitev ali spremembo vrednosti projektov, katerih namen je odprava posledic naravnih nesreč, če je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP.

(8) Ne glede na peti in sedmi odstavek tega člena odloča o uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotki izhodiščne vrednosti za področje kohezijske politike ali za področje sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim ali za področje razvoja podeželja in skupne ribiške politike organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom.

(9) Ne glede na četrti odstavek tega člena odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti organ upravljanja.

(10) V breme evidenčnih projektov ni dovoljeno prevzemati obveznosti.

(11) Za sofinanciranje občinskih projektov in ukrepov iz državnega proračuna v naslednjih letih morajo ministrstva objaviti javne razpise za zbiranje vlog občin.

(12) Proračunski viri v veljavnem NRP se za prihodnja leta lahko povečujejo ali zmanjšujejo znotraj politike sprejetega NRP posameznega predlagatelja finančnega načrta za posamezno leto, pri čemer povečanje posameznega glavnega programa ne sme presegati 10 odstotkov tega glavnega programa pri posameznem predlagatelju finančnega načrta za posamezno leto.

(13) Ne glede na prejšnji odstavek se proračunski viri na namenskih postavkah in postavkah centraliziranih evropskih programov v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev.

(14) Ne glede na dvanajsti odstavek tega člena se lahko spremembe proračunskih virov na proračunskih postavkah s področja kohezijske politike za finančno perspektivo 2014–2020 v veljavnem NRP za prihodnja leta usklajujejo brez omejitev znotraj skupne višine sprejetega NRP na teh proračunskih postavkah za posamezno leto.

32. člen

(plačilni roki v breme državnega in občinskih proračunov)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov so plačilni roki neposrednih uporabnikov v breme proračuna predpisani s tem zakonom. Za plačilo vseh obveznosti je plačilni rok za neposredne uporabnike 30. dan, za posredne uporabnike pa največ 30 dni.

(2) Plačilni rok začne teči naslednji dan po prejemu listine, ki je podlaga za izplačilo. Plačilni rok za izplačila, o katerih se odloča v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, in če drug zakon določa, da se nakazilo na račun stranke šteje, da je bilo zahtevku v celoti ugodeno, začne teči naslednji dan po poteku roka, ki je z zakonom določen za sprejem odločitve v upravnem postopku. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ko je po zakonu dela prost dan oziroma v plačilnem sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delavnik oziroma naslednji plačilni dan v sistemu TARGET.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena so plačilni roki lahko krajši za plačila:

1. plač, drugih osebnih prejemkov in povračil stroškov zaposlenih pri neposrednih in posrednih uporabnikih;
2. pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav;
3. pogodb v breme postavk namenskih sredstev EU in postavk slovenske udeležbe;
4. pogodb v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in pripadajočih postavk slovenske udeležbe;
5. tekočih transferov, razen tekočih transferov v tujino;
6. obveznosti iz naslova povračil sredstev med neposrednimi uporabniki;
7. obveznosti diplomatskih predstavništev in konzulatov Republike Slovenije v tujini, če je takšna poslovna praksa sprejemne države;
8. prispevkov za humanitarno pomoč prizadetim državam ob naravnih nesrečah in drugih nesrečah velikih razsežnosti;
9. obveznosti, povezanih z migranti;
10. zbirnega računa Slovenske izvozne in razvojne banke, d. d., ki ga ta izstavi za plačilo obračunanega nadomestila bankam;
11. povezana s servisiranjem javnega dolga in upravljanja z denarnimi sredstvi, vključno z likvidnostnim zadolževanjem in poroštvi;
12. obresti na denarna sredstva pri Banki Slovenije.

(4) Minister lahko določi krajši plačilni rok tudi, kadar je to potrebno za zagotovitev gospodarnega in učinkovitega razpolaganja s proračunskimi sredstvi, da se tako prepreči gospodarska škoda, ki bi nastala, če se plačilo ne bi izvršilo v krajših rokih.

(5) Plačilo investicijskih transferov občinam, subjektom iz 73., 74., in 75. člena Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 97/10 in 21/18 – ZNOrg; v nadaljnjem besedilu: ZVNDN) ter iz 8. člena Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo in 23/19; v nadaljnjem besedilu: ZGas) in posrednim uporabnikom se izvrši en dan pred dnevom plačila občine ali posrednega proračunskega uporabnika izvajalcu, če občina, subjekti iz 73., 74., in 75. člena ZVNDN ter 8. člena ZGas ali posredni proračunski uporabnik predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu. Če je nesporen le posamezni del predložene dokumentacije, se izplačilo izvrši v nespornem delu, razlika pa po prejemu popolne dokumentacije.

(6) Plačilo za ukrep »podpora lokalnemu razvoju«, ki ga v skladu z Uredbo 1303/2013/EU vodi skupnost v okviru finančne perspektive 2014–2020, se lahko izvede en dan pred dnevom plačila vodilnega partnerja izvajalcu, če vodilni partner predloži popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu.

(7) Pri izplačilu drugih stroškov dela (podjemne pogodbe, avtorske pogodbe in druga obdavčljiva izplačila) je plačilni rok od 20 do največ 45 dni.

(8) Določbe tega člena, razen petega odstavka, veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov, razen če se občina v pogodbi dogovori za krajše plačilne roke, ker doseže nižjo pogodbeno ceno.

(9) Ne glede na določbe tega člena je lahko z mednarodno pogodbo oziroma mednarodnim nepogodbenim aktom dogovorjen plačilni rok do 90 dni.

(10) Ne glede na prvi odstavek tega člena je za občine rok za vračilo sredstev kohezijske politike, na podlagi izrečenega finančnega popravka največ 90 dni.

33. člen

(predplačila)

(1) Ne glede na drugi odstavek 52. člena ZJF so predplačila dovoljena:

1. na podlagi neposredne uporabe predpisov EU;
2. za namenska sredstva EU, namenska sredstva finančnih mehanizmov in sredstva slovenske udeležbe do višine 30 odstotkov vrednosti predvidenih izplačil teh sredstev in pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega ali javnega prava in je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni ali javni zavod ali ustanova;
3. do višine 30 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter je ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad, samoupravne narodne skupnosti ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu;
4. za plačilo:
 - pogodbenih obveznosti, pri katerih je to uveljavljeno s poslovnimi običaji (na primer šolnine, naročnine, plačila dobaviteljem iz tujih držav, če v nasprotnem primeru pogodbe ni mogoče skleniti);
 - pogodbenih obveznosti za projekte medinstitucionalne pomoči tretjim državam, ki jih financira EU;
 - akontacij stroškov za službena potovanja;

- akontacij stroškov za izvedbo nakupov po 40. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) in 19. členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14) na podlagi odobritve predstojnika;

- varščine na javni dražbi;

- predujma za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka po 233. členu Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (Uradni list RS, št. 13/14 – uradno prečiščeno besedilo, 10/15 – popr., 27/16, 31/16 – odl. US, 38/16 – odl. US, 63/16 – ZD-C in 54/18 – odl. US);

5. do višine 70 odstotkov predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova, če pogodbeni vrednost ne preseže 20.000 eurov in če se pogodbene obveznosti v celoti izvedejo v tekočem letu;

6. če tako določa donator.

(2) Pri predplačilih iz 1., 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se mora neposredni uporabnik v pogodbi s prejemnikom sredstev dogovoriti, da se prejemnik sredstev zavezuje prejeta sredstva, skupaj z zamudnimi obrestmi, vrniti v proračun, če se naknadno ugotovi, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno. Šteje se, da je bilo izplačilo iz proračuna neupravičeno izvršeno, če EK ali donator zahtevke za plačilo sredstev zavrne ali če EK ali donator izstavi zahtevek za vračilo ali če se v proračunskem nadzoru ugotovi, da so bila sredstva porabljenjena nenamensko ali v nasprotju s predpisi.

(3) Pri predplačilih iz 3. točke prvega odstavka tega člena se mora neposredni uporabnik v pogodbi dogovoriti tudi, da bo prejemnik sredstev najpozneje v 180 dneh po prejemu predplačila, neposrednemu uporabniku posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev in, da se prejemniku sredstev do predložitve dokazil, ki izkazujejo upravičenost porabe sredstev, zadržijo nadaljnja izplačila iz proračuna.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek se neposredni uporabnik v pogodbi dogovori, da bo prejemnik sredstev iz 5. točke prvega odstavka tega člena posredoval dokazila o upravičeni porabi sredstev po zaključku izvedbe pogodbenih obveznosti in da bo neplačani del pogodbenih obveznosti prejemniku sredstev izplačan po prejemu dokazil o upravičeni porabi sredstev ter v roku, ki ga določa ta zakon.

(5) Če prejemnik sredstev iz 1., 2., 3. in 5. točke prvega odstavka tega člena ne upraviči prejetega predplačila, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki se je o predplačilu dogovoril.

(6) Ne glede na 2. in 3. točko prvega odstavka tega člena se za predplačilo nad 100.000 eurov ni dovoljeno dogovoriti brez soglasja ministra.

(7) Določbe 3., 4., 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena veljajo tudi za plačila v breme občinskih proračunov.

34. člen

(pogoji za izdajo soglasja)

(1) Minister izda soglasje iz šestega odstavka prejšnjega člena, če:

1. ima neposredni uporabnik v veljavnem proračunu zagotovljene pravice porabe za ta namen;
2. je prejemnik predplačila izkazoval pozitivno poslovanje v preteklem letu;

3. ima prejemnik sredstev poravnane davčne obveznosti;
4. je bil prejemnik sredstev v preteklih treh mesecih solventen.

(2) Listine, s katerimi se izkaže izpolnjevanje pogojev, in način predložitve listin za namene iz prejšnjega odstavka določi minister.

3.5. Druge posebnosti izvrševanja proračuna

35. člen

(plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb in poravnav)

(1) Obveznosti na podlagi pravnomočnih sodnih ali dokončnih upravnih odločb in poravnav se plačujejo v breme sredstev neposrednega ali posrednega uporabnika, v pristojnost katerega spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave ali v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe. Če je med izvajanjem proračuna izdana sodna ali upravna odločba oziroma sklenjena poravnava, ki nalaga plačilo obveznosti, za katere v proračunu niso zagotovljene pravice porabe, se za plačilo teh obveznosti lahko odpre nova proračunska vrstica, na katero se v skladu s predpisanimi postopki prerazporedijo pravice porabe neposrednega uporabnika.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se obveznosti za pravnomočno priznano škodo, ki je nastala zaradi nepravilne ali nezakonite sodne odločbe, plačujejo v breme sredstev državnega odvetništva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe.

(3) Če iz pravnomočne sodne ali dokončne upravne odločbe in poravnave izhaja, da se obveznosti poravnajo postopno in v več prihodnjih letih, se pravice porabe v višini posamezne letne obveznosti zagotovijo v letu, v katerem je posamezni del obveznosti po pravnomočni sodni ali dokončni upravni odločbi in poravnavi treba plačati.

36. člen

(financiranje ustanov)

(1) Neposredni uporabnik lahko z ustanovo, katere ustanoviteljica oziroma soustanoviteljica je Republika Slovenija (v nadaljnjem besedilu: ustanova), na podlagi sprejetega programa dela sklene neposredno pogodbo o financiranju oziroma sofinanciranju delovanja in programa dela ustanove, če je ustanova ustanovljena za opravljanje storitev splošnega pomena na področju mednarodnega sodelovanja.

(2) Ustanovi se sredstva iz proračuna zagotavljajo trimesečno, z napovedjo denarnega toka in na podlagi trimesečnih načrtov za izvrševanje finančnega načrta ustanove.

(3) Trimesečni načrt za izvrševanje finančnega načrta ustanove je pregled načrtovanih izdatkov za posamezno četrletje ali drug dokument, ki je enakovredna podlaga za izplačilo načrtovanih izdatkov ob istočasnem poročanju o posameznih plačanih obveznostih v zadnjem četrletju.

(4) Ustanova mora napoved denarnega toka, najpozneje do 15. dneva v tekočem mesecu za tekoči mesec in prihodnja dva meseca, posredovati pristojnemu neposrednemu uporabniku proračuna skupaj s seznamom plačanih obveznosti po ekonomskih namenih v preteklih treh mesecih iz naslova opravljanja javne službe.

(5) Če plačane obveznosti v preteklih treh mesecih po seznamu iz prejšnjega odstavka niso izkazane v višini sredstev, ki jih je ustanova prejela, se razlika poračuna pri nakazilu sredstev ustanovi za naslednje tri mesece.

(6) Skrbnik pogodbe mora vsaj enkrat letno preveriti namensko porabo sredstev po seznamu iz četrtega odstavka tega člena z izvirnimi listinami.

37. člen

(zmanjšanje obsega sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna)

Če neposredni uporabnik v postopku izdaje soglasja k finančnemu načrtu posrednega uporabnika proračuna iz svoje pristojnosti ugotovi, da je v finančnem načrtu posrednega uporabnika izkazan presežek prihodkov nad odhodki iz naslova izvajanja javne službe, neposredni uporabnik v obsegu izkazanega presežka prihodkov nad odhodki zmanjša obseg sredstev za financiranje javne službe posrednega uporabnika proračuna in mu izda soglasje tako, da bo finančni načrt posrednega uporabnika uravnotežen v delu, ki se nanaša na javno službo.

38. člen

(obveščanje računovodske službe)

Neposredni uporabniki morajo vsako obvestilo o spremembi upnika ali osebe, ki ji je treba izpolniti obveznost, nemudoma posredovati pristojni računovodski službi, skupaj z ustrežno knjigovodsko dokumentacijo.

39. člen

(ureditev porabe sredstev skupnih evropskih politik v Republiki Sloveniji)

Vlada lahko izda uredbe, s katerimi podrobno uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

40. člen

(vračila namenskih sredstev EU in namenskih sredstev finančnih mehanizmov)

(1) Neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna mora za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih namenskih sredstev iz EU ali namenskih sredstev finančnih mehanizmov zagotoviti pravice porabe na integralnih postavkah v okviru svojega finančnega načrta in takoj pristopiti k izterjavi teh sredstev od prejemnika sredstev. Če za plačilo teh obveznosti neposredni uporabnik nima načrtovanih pravic porabe, lahko za ta namen tudi med letom odpre novo proračunsko vrstico, na katero v okviru svojega finančnega načrta in v skladu s predpisanimi postopki prerazporedi pravice porabe.

(2) Na zahtevo pristojnega organa neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva iz EU, izvede vračilo na podračun v okviru EZR države. Na zahtevo pristojnega organa EU izvede vračilo s podračuna EZR države na račun EU pristojni organ, določen v skladu s predpisi EU.

(3) Na zahtevo pristojnega organa, določenega v sporazumu za izvajanje finančnega mehanizma, neposredni uporabnik državnega ali občinskega proračuna, ki je prejel namenska sredstva finančnega mehanizma, izvede vračilo na podračun v okviru EZR države. Na zahtevo financerja izvede vračilo s podračuna EZR države pristojni organ.

3.6. Proračunski skladi

41. člen

(proračunski skladi)

Proračunski skladi v letih 2020 in 2021 so:

1. podračun proračunske rezerve, ustanovljen na podlagi ZJF;
2. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona o investicijah v javne zdravstvene zavode, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija (Uradni list RS, št. 90/15);
3. podračun, ustanovljen po Zakonu o dodatni koncesijski dajatvi od prejemkov, izplačanih za občasna in začasna dela študentov in dijakov (Uradni list RS, št. 24/07 – uradno prečiščeno besedilo in 79/17);
4. podračun, ustanovljen na podlagi Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 47/13 – ZOPRZUJF, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1 in 33/19 – ZMVN-1A; v nadaljnjem besedilu: ZUJF);
5. podračun, ustanovljen na podlagi 128. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 39/06 – uradno prečiščeno besedilo, 49/06 – ZMetD, 66/06 – odl. US, 33/07 – ZPNačrt, 57/08 – ZFO-1A, 70/08, 108/09, 108/09 – ZPNačrt-A, 48/12, 57/12, 92/13, 56/15, 102/15, 30/16 in 61/17 – GZ, 21/18 – ZNOrg in 84/18 – ZIURKOE);
6. podračun, ustanovljen na podlagi 162. člena Zakona o vodah (Uradni list RS, št. 67/02, 2/04 – ZZdrI-A, 41/04 – ZVO-1, 57/08, 57/12, 100/13, 40/14 in 56/15);
7. podračun, ustanovljen na podlagi prvega odstavka 33. člena ZGGLRS;
8. podračun, ustanovljen na podlagi tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1;
9. podračun, ustanovljen na podlagi prvega odstavka 28. člena ZNOrg.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

42. člen

(odpis dolgov do Republike Slovenije po ZJF)

(1) Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, je dovoljeno odpisati dolgove, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije, in sicer največ do skupne višine 1.000.000 eurov v posameznem letu.

(2) V obseg sredstev iz prejšnjega odstavka se štejejo vsi dolgovi, ki jih imajo dolžniki do Republike Slovenije in se kot taki vodijo v poslovnih knjigah pri neposrednih ali posrednih proračunskih uporabnikih.

43. člen

(dopustnost neizterjave)

(1) Kadar skupni dolg posameznega dolžnika do istega neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna ne presega 25 eurov, se v poslovnih knjigah razknjiži in se ne šteje v kvoto iz prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov postopkov izterjave za zneske, ki brez obresti ne presegajo 250 eurov oziroma zneskov, ki so določeni v predpisih EU, ni treba izvesti za namenska sredstva EU, kadar predpisi EU, ki se uporabljajo neposredno, to omogočajo.

44. člen

(upravljanje denarnih sredstev sistema EZR in upravljanje s prostimi denarnimi sredstvi na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF, vključenih v sistem EZR)

(1) Ne glede na drugi odstavek 68. člena ZJF lahko upravljavec sredstev sistema EZR države oziroma občine nalaga denarna sredstva sistema EZR države oziroma občine za obdobje, ki ni daljše od 12 mesecev, tudi v hranilnice, ki imajo dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek upravljavec sredstev sistema EZR države nalaga denarna sredstva sistema EZR države za obdobje, ki ni daljše od treh let.

(3) Ne glede na drugi odstavek 68. člena ZJF lahko upravljavec sredstev sistema EZR države nalaga denarna sredstva sistema EZR države tudi v državne zakladnice držav evropske monetarne unije in v nakupe zakladnih menic teh držav, pod pogojem, da Republika Slovenija ni upnica zadevne države po zakonu, ki opredeljuje dodelitev posojila državi evropske monetarne unije.

(4) Ne glede na četrti odstavek 68. člena ZJF lahko državni proračun prosta denarna sredstva na računih, vključenih v sistem EZR države, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

45. člen

(posebnosti razpolaganja z državnim finančnim premoženjem)

(1) Ne glede na prvi odstavek 80.č člena ZJF v letni program prodaje finančnega premoženja države ni treba vključiti posamične terjatve Republike Slovenije do višine 7.000.000 eurov, pri čemer skupni obseg vseh terjatev posameznega leta, ki ne bodo vključene v letni program prodaje finančnega premoženja države, ne sme presegati 30.000.000 eurov.

(2) O prodaji terjatev države iz prejšnjega odstavka vlada, enkrat letno za preteklo leto, najpozneje do 31. maja, poroča državnemu zboru. Poročilo mora vsebovati najmanj:

- navedbo prodanih terjatev,
- knjigovodsko vrednost prodanih terjatev,
- razloge za prodajo,
- višino kupnine.

(3) Izvajalci gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih in druge gospodarske družbe s tega področja, v katerih ima država posredno ali neposredno prevladujoč vpliv, morajo imeti v svojih ustanovnih aktih določila, ki dopuščajo pridobitev kontrolnega deleža v osnovnem kapitalu družbe posameznemu vlagatelju neposredno ali skupaj z obvladovanimi (povezanimi) družbami oziroma osebami, ki delujejo usklajeno, z nakupom ali z dokapitalizacijo le s soglasjem vlade. Za pridobitev kontrolnega deleža, za katerega zaprosi potencialni investitor na podlagi tega člena, se šteje vsaka

pridobitev oziroma povečanje že obstoječega deleža v osnovnem kapitalu te družbe tako, da ta po takšni pridobitvi presega 25 odstotkov osnovnega kapitala te družbe.

46. člen

(upravljanje kapitalskih naložb Republike Slovenije)

(1) Vlada sprejme letni načrt upravljanja kapitalskih naložb Republike Slovenije, za upravljanje katerih je pristojna (v nadaljnjem besedilu: letni načrt upravljanja), na podlagi druge alineje drugega odstavka 19. člena ZSDH-1, prvega odstavka 6. člena ZIUGDT, 14. člena ZGGLRS, 38. člena Zakona o Kobilarni Lipica (Uradni list RS, št. 6/18) in drugega odstavka 36. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 10/18). V letnem načrtu upravljanja se opredelijo podrobni cilji vlade pri upravljanju posameznih naložb, ukrepi in usmeritve za doseganje teh ciljev, pričakovani denarni tokovi iz upravljanja in vpliv doseganja ciljev na proračun.

(2) Vlada sprejme letni načrt iz prejšnjega odstavka na predlog ministrstva najpozneje do konca decembra za naslednje koledarsko leto. Vsebino letnega načrta upravljanja določi ministrstvo, pri čemer ministrstva, na delovna področja katerih spadajo kapitalске naložbe Republike Slovenije, za upravljanje katerih je pristojna vlada, in družbe s kapitalsko naložbo Republike Slovenije, na zahtevo ministrstva temu najpozneje do konca oktobra posredujejo vse podatke in izhodišča, potrebna za pripravo letnega načrta upravljanja.

(3) Ministrstva, na delovna področja katerih spadajo kapitalске naložbe Republike Slovenije, za upravljanje katerih je pristojna vlada, spremljajo izpolnjevanje letnega načrta upravljanja pri družbah s kapitalsko naložbo Republike Slovenije, ki spadajo v njihovo pristojnost. Pri bistvenih odmikih od sprejetih ciljev morajo ta ministrstva od posamezne družbe zahtevati pojasnila, ministrstvo pa lahko zahteva pojasnila od posamezne družbe in ministrstva, na delovno področje katerega spada posamezna kapitalska naložba Republike Slovenije, ter določi ukrepe za doseg sprejetih ciljev.

(4) Ministrstvo najpozneje do konca marca vladi posreduje letno poročilo o upravljanju družb iz tega člena v preteklem letu. Poročilo mora temeljiti na prikazu izpolnjevanja ciljev ter ukrepov in usmeritev za doseganje teh ciljev.

47. člen

(zagotavljanje sredstev za pridobivanje kapitalskih naložb države)

(1) Slovenski državni holding (v nadaljnjem besedilu: SDH) mora pred odločitvijo o odplačni pridobitvi kapitalске naložbe v last Republike Slovenije pridobiti potrditev ministrstva, da so v tekočem letu v proračunu zagotovljene pravice porabe v zadostni višini.

(2) Ministrstvo na podlagi sklepa SDH o odplačni pridobitvi kapitalске naložbe v last Republike Slovenije, družbi, v kateri bo Republika Slovenija pridobila naložbo, izvede izplačilo iz proračuna v roku, ki je za plačila obveznosti neposrednih uporabnikov proračuna določen v prvem odstavku 32. člena tega zakona.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV DRŽAVE TER JAVNEGA SEKTORJA IN PREVZEM DOLGA

48. člen

(obseg zadolževanja države za leti 2020 in 2021)

(1) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2020 lahko zadolži do višine 1.591.113.239 eurov.

(2) Za kritje presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja se država za proračun leta 2021 lahko zadolži do višine 2.741.703.231 eurov.

(3) Ne glede na 84. člen ZJF lahko minister za odločanje o sklepanju poslov na trgu vrednostnih papirjev v zvezi z zadolževanjem države in upravljanjem njenih dolgov v okviru instrumentov zadolževanja, rokov in višine zadolžitvev, določenih v letnem programu financiranja proračuna, ki ga sprejme vlada, pisno pooblasti drugo osebo.

(4) V obseg zadolževanja države iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne štejejo:

1. zadolževanje države za potrebe upravljanja njenih dolgov in
2. prevzem dolga.

(5) Poleg zadolževanja za namene prvega in drugega odstavka tega člena se lahko država v skladu s tretjim odstavkom 81. člena ZJF dodatno zadolži za namen izvajanja intervencij na trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Največji obseg dodatne zadolžitve za ta namen ne sme presežati 1.800.000.000 eurov.

(6) Ne glede na četrti odstavek 81. člena ZJF se država v letih 2020 in 2021 lahko likvidnostno zadolži največ do višine 10% zadnjega sprejetega proračuna.

49. člen

(likvidnostno zadolževanje sistema EZR države)

(1) Za učinkovito upravljanje likvidnosti sistema EZR države se lahko upravljavec sredstev sistema EZR države likvidnostno zadolžuje zunaj tega sistema v svojem imenu in za račun pravne osebe, vključene v ta sistem.

(2) Likvidnostno zadolževanje sistema EZR države poteka prek zakladniškega podračuna države.

(3) Obseg zadolžitve iz prejšnjega odstavka na dan 31. decembra se šteje za zadolževanje pravne osebe, ki je vključena v sistem EZR države in ima na ta dan izkazan dolg do upravljavca sredstev sistema EZR države.

50. člen

(obseg poroštev države za leti 2020 in 2021)

(1) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2020 ne sme preseči skupne višine glavnice 600.000.000 eurov.

(2) Obseg novih poroštev države, izdanih na podlagi zakonov o poroštvih za kreditne obveznosti domačih pravnih oseb, v letu 2021 ne sme preseči skupne višine glavnice 600.000.000 eurov.

(3) Poroštva, dana za obveznice ali posojila, ki so najeta za odplačilo obstoječih obveznosti, zavarovanih z državnim poroštvom, se ne štejejo v obseg poroštev po tem zakonu.

51. člen

(pravice porabe za plačilo dolgov in poroštev države)

Unovčena poročta se plačajo v breme finančnega načrta ministrstva. Pravice porabe za plačilo tistih poroštev, ki niso načrtovana na postavkah ministrstva, se takoj prerazporedijo iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v katerega delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo poročto izdano.

52. člen

(obseg zadolževanja in poroštev posrednih uporabnikov proračuna države in nefinančnih družb v pretežni lasti države v letih 2020 in 2021)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe, v katerih ima država prevladujoč vpliv, se v letu 2020 lahko zadolžijo in izdajo poročta drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 600.000.000 eurov.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in nefinančne družbe, v katerih ima država prevladujoč vpliv, se v letu 2021 lahko zadolžijo in izdajo poročta drugim fizičnim in pravnim osebam do skupne višine 600.000.000 eurov.

(3) Zadolževanje iz prvega in drugega odstavka tega člena pomeni razliko med vsemi črpanji in odplačili glavnice zadolžitve v koledarskem letu.

(4) Kot prevladujoč vpliv se šteje, če je država 50-odstotni ali več lastnik premoženja družbe oziroma če država izvaja nadzor nad poslovno politiko družbe.

53. člen

(največji možen obseg iz naslova zavarovanj pred različnim tveganjem pri mednarodnih gospodarskih poslih in poroštevna kvota za zadolževanje Slovenske izvozne in razvojne banke, d. d.)

(1) V skladu s 5. in 8. členom Zakona o zavarovanju in financiranju mednarodnih gospodarskih poslov (Uradni list RS, št. 2/04, 56/08 – ZSIRB in 82/15; v nadaljnjem besedilu: ZZFMGP) se za leto 2020 določa:

1. največji skupen obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;

2. obseg poroštev, ki pomeni skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročta, v višini 350.000.000 eurov.

(2) V skladu s 5. in 8. členom ZZFMGP se za leto 2021 določa:

1. največji možen obseg obveznosti družbe iz naslova zavarovanj pred nekomercialnim in srednjeročnim komercialnim tveganjem ter kratkoročnim komercialnim tveganjem, ki se ne tržijo, v višini 2.100.000.000 eurov;

2. obseg poroštev, ki pomeni skupno višino glavnice posojil in izdanih vrednostnih papirjev, za katere bo dala Republika Slovenija poročta, v višini 350.000.000 eurov.

(3) Poroštevna kvota iz prvega in drugega odstavka tega člena se ne všteta v kvoto iz 50. člena tega zakona.

6. POSEBNE DOLOČBE, POVEZANE S FINANCIRANJEM OBČIN

54. člen

(povprečnina)

(1) Če vlada z reprezentativnimi združenji občin ne doseže dogovora po zakonu, ki ureja financiranje občin, se v predlog proračuna vključi povprečnina, ki jo določi vlada. Vlada pri določitvi povprečnine upošteva izračun povprečnih stroškov za financiranje občinskih nalog iz prvega odstavka 12. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11, 14/15 – ZUUJFO, 71/17 in 21/18 – popr., v nadaljnjem besedilu: ZFO-1), okvir za pripravo proračunov sektorja država, ki ga sprejme državni zbor, na podlagi zakona, ki ureja fiskalno pravilo, za naslednji dve proračunski leti, in znesek dohodnine, ki v skladu s tretjim odstavkom 6. člena ZFO-1 pripada občinam.

(2) Povprečnina, določena v skladu s prejšnjim odstavkom, znaša

- za proračunsko leto 2020 589,11 eura in
- za proračunsko leto 2021 588,30 eura.

55. člen

(sprejemanje občinskih odlokov)

V skladu s 3. točko odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-313/13 z dne 21. 3. 2014 se za uporabo prve in tretje alineje 41. člena ter določb VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr. in 33/89 ter Uradni list RS, št. 24/92 – odl. US, 29/95 – ZPDF, 44/97 – ZSZ in 27/98 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZSZ) ter uporabo 218. člena, 218.a, 218.b, 218.c, 218.č in 218.d člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 110/13, 19/15, 61/17 – GZ in 66/17 – odl. US) šteje tudi sprejemanje občinskih odlokov v skladu s VI. poglavjem ZSZ.

56. člen

(priprava dveh letnih proračunov)

Ne glede na 13.a člen ZJF lahko župan predloži občinskemu svetu skupaj s predlogom proračuna za naslednje proračunsko leto tudi predlog proračuna za leto, ki temu sledi, tudi zunaj mandatnega obdobja, za katero je bil občinski svet izvoljen.

7. RAZPOLAGANJE S SREDSTVI ZA PLAČE IN PRIPRAVA FINANČNIH NAČRTOV

57. člen

(razpolaganje s sredstvi za plače)

Neposredni in posredni uporabniki morajo izvajati politiko zaposlovanja, sistemiziranja delovnih mest in razporejanja zaposlenih na delovna mesta tako, da s prevzemanjem obveznosti, ki ne pomenijo izvrševanja obveznosti do zaposlenih, kot jih določajo predpisi ali kolektivne pogodbe, ne ustvarjajo primanjkljajev sredstev za stroške dela, to je na postavkah, ki vsebujejo plačne konte.

58. člen

(priprava finančnih načrtov uporabnikov proračuna)

(1) Predlagatelji finančnih načrtov proračuna države morajo izvajati naloge iz svoje pristojnosti na način, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v sprejetih finančnih načrtih,

razen kadar gre za prerazporeditev stroškov dela med finančnimi načrti v okviru istega predlagatelja finančnega načrta ali kadar je sprememba posledica prerazporeditve javnega uslužbenca v drug organ ali kadar ta zakon določa drugače.

(2) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine mora posrednim uporabnikom proračuna iz svoje pristojnosti posredovati izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov v 15 dneh po objavi tega zakona v Uradnem listu Republike Slovenije. Izhodišča za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, morajo biti usklajena s pretežnim financiranjem posrednega uporabnika in z ministrstvom.

(3) V primeru spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna mora predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države ali občine v 15 dneh od spremembe obsega sredstev tekočih transferov v finančnem načrtu neposrednega uporabnika proračuna posrednemu uporabniku proračuna posredovati nova izhodišča.

(4) Predstojnik neposrednega uporabnika proračuna države mora pri določitvi obsega sredstev za stroške dela posrednih uporabnikov proračuna iz njegove pristojnosti zagotoviti, da se stroški dela pri posrednih uporabnikih proračuna iz njegove pristojnosti znižajo na način, da se ne preseže skupnega obsega sredstev tekočih transferov, določenega v finančnem načrtu posameznega neposrednega uporabnika.

(5) Predstojnik posrednega uporabnika proračuna mora svoj finančni načrt oziroma spremembe finančnega načrta pripraviti v skladu z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(6) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki državnega proračuna posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu najpozneje v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki, ki se financirajo iz Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje pristojnemu ministrstvu, če je ustanovitelj posrednega uporabnika država, oziroma občinski upravi, če je ustanovitelj občina, najkasneje v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(8) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki občinskih proračunov posredovati sprejete finančne načrte in programe dela v soglasje občinski upravi najpozneje v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(9) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo posredni uporabniki iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena posredovati sprejeta letna poročila v soglasje organu, pristojnemu za izdajo soglasja k njihovem finančnemu načrtu in programu dela.

(10) Uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, lahko v svojem finančnem načrtu med letom prerazporejajo sredstva na plačne konte iz podskupine kontov »Izdatki za blago in storitve« do višine 2 odstotkov obsega sredstev za stroške dela v sprejetem finančnem načrtu.

(11) Ne glede na določbe zakonov, predpisov in splošnih aktov sprejme finančni načrt posrednega uporabnika proračuna vlada oziroma župan, če ga organ, pristojen za sprejem finančnega načrta ni sprejel, ker je bil ta pripravljen v skladu z izhodišči vlade oziroma župana.

(12) Posrednim uporabnikom proračuna, ki jim vlada, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 60 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje to zavrne iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, se po poteku 60-dnevnega roka za pridobitev soglasja zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

(13) Če posredni uporabniki ne posredujejo finančnega načrta in programa dela v soglasje organu, pristojnemu za izdajo soglasja k njegovemu finančnemu načrtu in programu dela, v 45 dneh po prejemu izhodišč iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se posrednemu uporabniku proračuna zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

(14) Ne glede na določbe tega člena neposredni uporabnik proračuna države, tistim posrednim uporabnikom proračuna občin s področja izobraževanja, ki se pretežno financirajo iz proračuna države, izda le soglasje k sistemizaciji delovnih mest v skladu z normativi in standardi, ki veljajo za izvajanje programa osnovnih in glasbenih šol.

59. člen

(finančni načrt ZPIZ in ZZZS)

(1) Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZPIZ) in ZZZS morata pri pripravi finančnega načrta upoštevati temeljna ekonomska izhodišča in predpostavke za pripravo državnega proračuna.

(2) ZPIZ in ZZZS morata svoje finančne načrte, skladne s prejšnjim odstavkom, posredovati v soglasje Vladi Republike Slovenije najpozneje v 30 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu Republike Slovenije.

60. člen

(politika zaposlovanja)

(1) Ne glede na določbe drugih zakonov in predpisov morajo neposredni uporabniki proračuna države pripraviti kadrovske načrte tako, da se število zaposlenih prikaže po naslednjih virih financiranja:

1. državni proračun;
2. proračun občin;
3. ZZZS in ZPIZ;
4. druga javna sredstva za opravljanje javne službe (na primer takse, pristojbine, koncesnine, RTV-prispevek);
5. sredstva od prodaje blaga in storitev na trgu;
6. nejavna sredstva za opravljanje javne službe;
7. sredstva prejetih donacij;
8. sredstva EU ali drugih mednarodnih virov, vključno s sredstvi sofinanciranja iz državnega proračuna;
9. sredstva ZZZS za zdravnike pripravnike in specializante, zdravstvene delavce pripravnike, zdravstvene sodelavce pripravnike;
10. sredstva iz sistema javnih del;
11. sredstva raziskovalnih projektov in programov ter sredstva za projekte in programe, namenjene za internacionalizacijo in kakovost v izobraževanju in znanosti;
12. sredstva za zaposlene na podlagi Zakona o ukrepih za odpravo posledic žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014 (Uradni list RS, št. 17/14, in 14/15 – ZUUJFO), ne glede na vir, iz katerega se financirajo njihove plače.

(2) Posredni uporabniki proračuna države in občin morajo ob sprejetju programa dela in finančnega načrta sprejeti tudi kadrovske načrte kot prilogo finančnega načrta, ki mora biti usklajen s finančnim načrtom, in pripraviti kadrovske načrte tako, da se število zaposlenih prikaže po virih financiranja v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) Neposredni uporabniki proračuna države in posredni uporabniki proračuna države in občin pripravijo kadrovske načrte za leti 2020 in 2021 tako, da se:

- določi dovoljeno število zaposlenih, ki se financirajo iz 1., 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena, pri čemer to število ne sme presegati dovoljenega števila zaposlenih iz teh virov, kot je določeno v kadrovskih načrtih za leto 2019,
- oceni število zaposlenih, ki se financirajo iz 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11. in 12. točke prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na prvo alinejo prejšnjega odstavka lahko vlada, ob predhodnem soglasju ministrstva, v utemeljenih primerih dovoljeno število zaposlenih v skupnem kadrovskem načrtu organov državne uprave v letih 2020 in 2021 poveča skupno za največ 0,5 odstotka. Enaka omejitev možnosti povečanja velja tudi za zbirni kadrovski načrt oseb javnega prava iz 22. člena Zakona o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF). Skupni kadrovski načrt organov državne uprave se v letu 2021 lahko poveča še za največ 20 dodatnih zaposlitev za Ministrstvo za zunanje zadeve za Stalno predstavništvo Republike Slovenije v Bruslju. Za zaposlitve iz tega odstavka mora organi zagotoviti sredstva za stroške dela v okviru sredstev za stroške dela v svojem finančnem načrtu.

(5) Ne glede na prvo alinejo tretjega odstavka tega člena lahko vlada v primeru izvrševanja nujno potrebnih razvojnih in zakonsko določenih obveznosti ter nezadostne kadrovske pokritosti delovnih področij organov državne uprave odloči, da se dovoljeno število zaposlenih v kadrovskem načrtu neposrednega uporabnika proračuna države v letih 2020 in 2021 poveča za največ 0,5 odstotka, če gre za prenos kvot iz kadrovskega načrta oseb javnega prava, ki se financirajo iz državnega proračuna, v kadrovski načrt organa državne uprave, skupaj s prenosom sredstev za stroške dela.

(6) Ne glede na prvo alinejo tretjega odstavka tega člena se lahko zaradi izjemnih oziroma utemeljenih razlogov v kadrovskem načrtu oziroma v skupnem kadrovskem načrtu neposrednega uporabnika, ki ni organ državne uprave dovoljeno število zaposlenih v letih 2020 in 2021 poveča skupno za največ 0,5 odstotka, pri čemer se dovoljeno število zaposlenih, ne glede na izračunano višino decimalke zaokroži navzgor, vendar le v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela.

(7) Ne glede na prvo alinejo tretjega odstavka tega člena se lahko zaradi izjemnih oziroma utemeljenih razlogov v kadrovskem načrtu posrednega uporabnika proračuna države in tistega posrednega uporabnika občinskih proračunov, ki se pretežno financira iz državnega proračuna ali sredstev ZZS, dovoljeno število zaposlenih v letih 2020 in 2021 poveča le v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela.

(8) Posredni uporabnik proračuna države in občine mora spremljati realizacijo kadrovskega načrta v skladu z metodologijo za spremljanje izvajanja kadrovskega načrta, ki jo določi vlada.

(9) Ne glede na prvo alinejo tretjega odstavka tega člena lahko vlada odloči, da se dovoljeno število zaposlenih za določen čas v organih državne uprave poveča za obseg zaposlitev iz posebnega kadrovskega načrta za namen predsedovanja Svetu EU, ki ga sprejme vlada.

(10) Ne glede na tretji odstavek tega člena se dovoljeno število zaposlenih v letu 2020 in 2021 lahko poveča tudi v kadrovskem načrtu neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna, če gre za zaposlitev oseb, ki opravljajo delo pri zunanjem izvajalcu, ki opravlja dejavnost, ali storitev za proračunskega uporabnika in je ta dejavnost ali storitev trajne narave.

(11) Če se plače zaposlenih pri posrednem uporabniku proračuna države in občine financirajo iz sredstev od prodaje blaga in storitev na trgu, morajo tudi tisti posredni uporabniki proračuna države in občine, ki niso zavezani po Zakonu o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11), zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

(12) Vlada predpiše način za pripravo kadrovskih načrtov posrednih uporabnikov proračuna države in občine ter način spremljanja njihovega izvajanja.

61. člen

(prekoračitev obsega sredstev za stroške dela in prerazporejanje sredstev)

(1) Ne glede na prvi odstavek 58. člena tega zakona predlagatelji finančnih načrtov proračuna države lahko prekoračijo obseg sredstev stroškov dela, določen v sprejetem finančnem načrtu, tudi za obseg namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po uveljavitvi proračuna države.

(2) Ne glede na deseti odstavek 58. člena tega zakona uporabniki državnega in občinskih proračunov, ki niso neposredni uporabniki proračuna države, v svojem finančnem načrtu med letom lahko prerazporedijo sredstva na plačne konte v obsegu namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov ali donacij, prejetih po potrditvi njihovega finančnega načrta.

62. člen

(polletno poročilo)

(1) Posredni uporabniki proračuna države in občin ter ZZZS in ZPIZ morajo najpozneje do 31. avgusta tekočega leta, pristojnemu ministrstvu oziroma županu posredovati polletno poročilo.

(2) V polletnem poročilu iz prejšnjega odstavka se izkazujejo:

- podatki o sprejetem finančnem načrtu tekočega leta,
- podatki o realizaciji sprejetega finančnega načrta v obdobju januar–junij tekočega leta in
- ocena realizacije sprejetega finančnega načrta do konca tekočega leta.

(3) Če iz ocene realizacije sprejetega finančnega načrta izhaja, da bo posredni uporabnik ob koncu tekočega leta realiziral presežek odhodkov nad prihodki, mora odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna, ZPIZ oziroma ZZZS polletnemu poročilu predložiti tudi sanacijski načrt, ki vsebuje ukrepe, s katerimi se finančni načrt posrednega uporabnika izravna do konca tekočega leta.

(4) Šteje se, da je odgovorna oseba posrednega uporabnika predstojnik oziroma poslovodni organ, ki pri proračunskem uporabniku izvaja pravice in obveznosti delodajalca oziroma je odgovoren za njegovo finančno poslovanje.

63. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 60. člena tega zakona opravljajo inšpektorji v okviru inšpekcije za sistem javnih uslužbencev.

(2) Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 6., 57. in 58. člena tega zakona opravljajo inšpektorji Urada Republike Slovenije za nadzor proračuna.

8. USKLAJEVANJE DENARNIH OBVEZNOSTI DRŽAVE

64. člen

(prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF)

(1) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do vključno enega leta sklepajo neposredni in posredni uporabniki državnega proračuna in občinskih proračunov ter javni gospodarski zavodi in javna podjetja, katerih ustanovitelj je država ali občina, morajo biti izražene v nominalnem znesku brez valorizacijske klavzule.

(2) Denarne obveznosti v pogodbah, ki jih subjekti iz prejšnjega odstavka sklepajo za daljše obdobje od enega leta, se lahko valorizirajo na način in do višine, kot sta določena s Pravilnikom o načinih valorizacije denarnih obveznosti, ki jih v večletnih pogodbah dogovarjajo pravne osebe javnega sektorja (Uradni list RS, št. 1/04).

9. POSEBNE DOLOČBE

65. člen

(predložitev premoženjskih bilanc)

Ne glede na drugi, tretji, četrti in peti odstavek 93. člena ZJF neposredni in posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov premoženjsko bilanco predložijo Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

66. člen

(prerazporeditev sredstev med izkazi)

(1) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen servisiranja javnega dolga samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun financiranja v višini manjkajočih pravic porabe za odplačilo glavnice dolga, ki zapadejo v plačilo v letih 2020 in 2021.

(2) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen iz tretjega odstavka 79. člena ZSDH-1 samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun prihodkov in odhodkov.

(3) Ne glede na tretji odstavek 38. člena ZJF lahko ministrstvo za namen prubitka k cestnini po zakonu, ki ureja izgradnjo, upravljanje in gospodarjenje z drugim tirom železniške proge Divača–Koper, prerazporedi pravice porabe iz računa prihodkov in odhodkov v račun finančnih terjatev in naložb.

67. člen

(uporaba sredstev splošne proračunske rezervacije za predsedovanje Svetu EU)

Ne glede na prvi stavek drugega odstavka 42. člena ZJF se sredstva splošne proračunske rezervacije na podprogramu 030104 – Predsedovanje Svetu EU uporabljajo za vse namene predsedovanja Svetu EU, za katere se med letom izkaže, da niso načrtovana oziroma niso načrtovana v zadostnem obsegu.

68. člen

(letni dodatek za leto 2020)

(1) Ne glede na prvi do tretji odstavek 95. člena ZPIZ-2 se letni dodatek v letu 2020 izplača uživalcem pokojnin in uživalcem nadomestil iz invalidskega zavarovanja v naslednjih zneskih:

- užitcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku do 500,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 440,00 eurov;
- užitcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 500,01 eura do 600,00 eura, se letni dodatek izplača v višini 300,00 eurov;
- užitcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 600,01 eura do 700,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 240,00 eurov;

- uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku od 700,01 eura do 860,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 190,00 eurov;
- uživalcem pokojnin, ki prejemajo pokojnino v znesku, višjem od 860,01 eura, se letni dodatek izplača v višini 130,00 eurov;
- uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku do 710,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 240,00 eurov;
- uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku od 710,01 eura do 860,00 eurov, se letni dodatek izplača v višini 190,00 eurov;
- uživalcem nadomestil iz drugega in tretjega odstavka 95. člena ZPIZ-2, ki prejemajo nadomestilo v znesku, višjem od 860,01 eura, se letni dodatek izplača v višini 130,00 eurov.

(2) V znesku pokojnine iz 1., 2., 3., 4. in 5. alineje prejšnjega odstavka se upoštevajo tudi znesek dela vdovske pokojnine oziroma družinske pokojnine po drugem roditelju, dodatki in razlike pokojnin k pokojnini po drugih predpisih ter znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(3) Pri določitvi višine letnega dodatka iz prvega odstavka tega člena se upošteva višina pokojnine oziroma nadomestila, ki ga uživalec prejme v mesecu izplačila letnega dodatka. Znesek pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, ki se po prejšnjem odstavku šteje v znesek pokojnine, se upošteva v višini izplačane pokojnine v januarju 2020, preračunane v eure po tečaju Banke Slovenije na dan izplačila rednih pokojnin za januar 2020.

(4) Ne glede na prvi odstavek 98. člena ZPIZ-2 se letni dodatek izplača skupaj z izplačilom redne pokojnine oziroma nadomestila za junij tekočega leta.

(5) Uživalcem pokojnine, ki imajo na dan 1. januarja 2020 prebivališče v:

- drugi državi,
- Republiki Sloveniji in se jim pokojnina po določbah mednarodnih pogodb izplačuje v sorazmernem delu,
- Republiki Sloveniji in po podatkih Finančne uprave Republike Slovenije poleg pokojnine prejemajo še pokojnino od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja,

ZPIZ za pridobitev podatkov o znesku tuje pokojnine iz drugega odstavka tega člena po uradni dolžnosti posreduje obvestilo o upoštevanju tuje pokojnine pri izplačilu letnega dodatka, skupaj z obrazcem, ki se izpolnjen šteje kot dokazilo o višini pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja.

(6) Znesek pokojnine, izplačane od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja v januarju 2020, so uživalci pokojnine dolžni posredovati ZPIZ.

(7) Ne glede na četrti odstavek tega člena se uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, ki dokazilo o višini pokojnine, prejete od tujega nosilca pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja, predloži do 30. aprila 2020, letni dodatek izplača do 30. septembra 2020, če pa ga predloži do 30. septembra 2020, se mu letni dodatek izplača do konca leta 2020. Uživalcu pokojnine iz petega odstavka tega člena, ki do 30. septembra 2020 ne predloži dokazila o višini zneska tuje pokojnine, izplačane v januarju 2020, se letni dodatek izplača v višini 130,00 evrov oziroma v sorazmernem delu tega zneska.

69. člen

(finančni instrumenti)

(1) Finančni instrumenti so ukrepi v obliki finančne podpore, ki se financirajo oziroma sofinancirajo s sredstvi EU iz finančne perspektive 2014–2020 in so namenjeni za uresničevanje enega ali več posameznih ciljev politike. Taki instrumenti imajo obliko kapitalske naložbe ali navideznega

lastniškega kapitala, posojil ali poroštev ali drugih instrumentov delitve tveganja in se lahko kombinirajo z nepovratnimi sredstvi.

(2) Prejeta sredstva EU za izvajanje finančnih instrumentov se ne izkazujejo kot prihodek proračuna, temveč se do zaključka izvedbe posameznega finančnega instrumenta izkazujejo samo v bilanci stanja.

(3) Sredstva za izvajanje nalog finančnih instrumentov se upravljavcu finančnih instrumentov dodelijo na način, kot ga določa Uredba 1303/2013/EU.

(4) Sredstva za izvajanje finančnih instrumentov se s podračunov za kohezijsko politiko v okviru EZR države prenesejo upravljavcu finančnih instrumentov na podlagi zahtevka za izplačilo, ki ga posredniški organ predloži organu za potrjevanje. Sredstva za izvajanje finančnih instrumentov iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja se s podračunov za politiko sklada razvoja podeželja v okviru EZR države prenesejo upravljavcu finančnih instrumentov na podlagi zahtevka za izplačilo.

(5) Posredniški organ mora najmanj tri mesece pred predložitvijo zahtevka za izplačilo organ za potrjevanje obvestiti o višini sredstev, ki jih bo treba zagotoviti upravljavcu finančnih instrumentov.

(6) Če je za izvajanje finančnih instrumentov, v skladu s predpisi EU, treba zagotoviti nacionalni del sredstev z javnimi prispevki, se ta zagotovi v obliki depozita iz podračuna državnega proračuna.

(7) Če se med izvajanjem finančnih instrumentov nacionalni del sredstev iz prejšnjega odstavka zmanjša zaradi izgube, ki je posledica nezmožnosti poravnave obveznosti končnega prejemnika sredstev, se v računovodskih evidencah za nastalo razliko višina depozita zmanjša ob hkratnem pripoznanju odhodka. Odhodek se evidentira kot subvencija v deležu, ki bremeni nacionalni del sredstev. Pravice porabe za ta namen se zagotavljajo v finančnem načrtu pristojnega ministrstva.

10. KAZENSKÉ DOLOČBE

70. člen

(sankcije za prekršek)

(1) Z globo 2.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če:

- ravna v nasprotju s 57. členom tega zakona in ustvari primanjkljaj na plačnih kontih;
- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz drugega oziroma tretjega odstavka 58. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma občinski upravi v 45 dneh po poteku roka iz šestega oziroma osmega odstavka 58. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- ne pripravi kadrovskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 60. člena tega zakona;
- število zaposlenih preseže število, določeno s kadrovskim načrtom iz tretjega odstavka 60. člena tega zakona, razen v primeru iz četrtega, petega in šestega odstavka 60. člena tega zakona;
- ne pripravi sanacijskega načrta v skladu s tretjim odstavkom 62. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine, če v nasprotju z enajstim odstavkom 60. člena tega zakona ne zagotovi ločenega računovodskega spremljanja dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

(3) Z globo od 300 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba neposrednega uporabnika proračuna države, ki v nasprotju s 6. členom tega zakona do 31. januarja 2020 na svojih plačnih kontih in na kontih, na katerih zagotavlja sredstva za stroške dela zaposlenih pri posrednih

uporabnikih državnega proračuna, s prerazporeditvami pravic porabe v okviru svojega finančnega načrta ni zagotovila zadostnega obsega pravic porabe za pokritje vseh navedenih obveznosti do konca tekočega leta.

71. člen

(razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna)

(1) Vlada oziroma župan, po postopku za razrešitev iz krivdnega razloga razreši odgovorno osebo posrednega uporabnika proračuna, če:

- pripravi finančni načrt v nasprotju z izhodišči iz 58. člena tega zakona;
- ne posreduje finančnega načrta v soglasje pristojnemu ministrstvu oziroma občinski upravi v 30 dneh po poteku roka iz šestega in osmega odstavka 58. člena tega zakona;
- ne pripravi kadrovskega načrta ali če ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz drugega in tretjega odstavka 60. člena tega zakona;
- prerazporedi sredstva na plačne konte v nasprotju s tem zakonom;
- je v letnem poročilu izkazan presežek odhodkov nad prihodki, razen če je presežek odhodkov nad prihodki nastal zaradi okoliščin, na katere odgovorna oseba posrednega uporabnika ne more vplivati.

(2) Predlog za razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika proračuna vladi posreduje pristojno ministrstvo, županu pa občinska uprava.

(3) Če je odgovorna oseba posrednega uporabnika proračuna države ali občine oseba, za razrešitev katere ni pristojna vlada oziroma župan, vlada oziroma župan predlaga razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika organu, pristojnemu za njeno imenovanje.

12. PREHODNA DOLOČBA

72. člen

(rok za izdajo predpisa)

Vlada izda predpis iz dvanajstega odstavka 60. člena tega zakona najpozneje v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

13. KONČNA DOLOČBA

73. člen

(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2020.

III. OBRAZLOŽITVE

K 1. členu

V 1. členu se našteva vsebine, ki jih je potrebno urediti v tem zakonu in so povezane s pripravo in z izvrševanjem proračuna za leti 2020 in 2021.

K 2. členu

V 2. členu so zaradi opredeljeni pojmi, ki so sicer že uveljavljeni tako v letnih zakonih v preteklih letih, kot tudi v podzakonskih predpisih s področja proračuna.

K 3. členu

Predlog tega člena določa sestavo proračuna kot akta države s katerim se določa globalni obseg prihodkov in pravic proračunske porabe po ekonomskih in programskih namenih, po proračunskih uporabnikih ter njegova notranja struktura. Glede na vsebinski pogled na proračun so glavni trije sestavni deli proračuna, kot jih določa ta člen, to je splošni del proračuna, posebni del proračuna in načrt razvojnih programov. Prvi odstavek tega člena določa, da so v splošnem delu proračuna prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni konta, ter določa, da se v bilanci prihodkov in odhodkov poleg prihodkov in odhodkov navedenih v 11. členu Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18), v nadaljnjem besedilu: ZJF), izkazujejo tudi prihodki, ki zajemajo namenska sredstva EU in odhodki, ki zajemajo plačila sredstev v proračun EU ali povedano drugače – na strani prihodkov se v bilanci prihodkov in odhodkov izkazujejo tekoči prihodki, ki jih sestavljajo davčni in nedavčni prihodki, kapitalski prihodki, prejete donacije, namenska sredstva EU ter transferni prihodki iz drugih blagajn javnega financiranja, na strani odhodkov pa tekoči transferi, investicijski odhodki, investicijski transferi ter vplačila v proračun EU. Splošni del proračuna, poleg bilance prihodkov in odhodkov, vključuje tudi račun finančnih terjatev in naložb in račun financiranja.

Posebni del proračuna prikazuje vsebino pravic proračunske porabe po politikah, glavnih programih in programih.

Tretji del proračunske dokumentacije je načrt razvojnih programov, ki ga sestavljajo večletni načrti razvojnih programov neposrednih uporabnikov. Načrt razvojnih programov prikazuje načrtovane izdatke po skupinah projektov (ki so sestavljene iz projektov), projektih in ukrepih ter vire financiranja. Gre torej za poseben prikaz načrta razvojnih programov, ki prikazuje načrtovane izdatke za investicije iz javnofinančnih virov za naslednja štiri leta.

K 4. členu

Spreminjanje institucionalne strukture proračuna zaradi ustanovitve novih državnih organov na izvedbeni ravni povzroči veliko težav. Določba onemogoča financiranje novega državnega organa neposredno iz državnega proračuna. S tem določilom je spoštovano načelo namenske porabe proračunskih sredstev, ki določa, da se sredstva proračuna lahko porabijo samo za namen, določen v proračunu. Iz navedenega razloga se lahko nov državni organ, ki se ustanovi po sprejemu proračuna, vključi v proračun kot neposredni uporabniki šele z rebalansom proračuna ali s spremembami proračuna naslednjega leta. Delovanje novoustanovljenega državnega organa se do takrat financira iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, ki je predlagal njegovo ustanovitev. Dokler nov neposredni uporabnik ne pridobi svojega samostojnega finančnega načrta mu mora neposredni uporabnik, ki je njegov začasni financer, odstopiti del sredstev. S posebnim pooblastilom mu mora določiti tudi s kakšnim obsegom pravic porabe in na katerih proračunskih postavkah lahko ta razpolaga, pred tem pa mora odločitev o tem sprejeti vlada.

K 5. členu

Predlagani člen določa splošna pravila izvrševanja proračuna. Predvsem zaradi večje jasnosti je določeno, da se v tekočem letu izvršuje proračun tekočega leta. Proračun se izvršuje na nivoju proračunske vrstice, ki je postavka-konto, katera pa skladno s predpisanim kontnim načrtom določa ekonomski namen izdatkov postavke in je skupaj z ukrepom oziroma projektom temeljna enota za izvrševanje proračuna. Četrti odstavek izrecno določa, da morata biti posebni del proračuna in načrt

razvojnih programov v tekočem letu usklajena, hkrati pa določa, da je mogoča izjema, kadar predlagani zakon to določa. Predlagani zakon to določa v tretjem odstavku 31. člena, kjer je določeno, da je neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NPR dopustna v tistih primerih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki. Predlagani člen v petem odstavku, ministrstvu, pristojnemu za finance, podeljuje pooblastilo, da ob neusklajenosti lahko omeji izvrševanje proračuna posameznemu proračunskemu uporabniku.

K 6. členu

S predlaganim členom se določa, da mora neposredni uporabnik najkasneje do 31. januarja 2020 s prerazporeditvami v svojem finančnem načrtu zagotoviti zadosten obseg sredstev za stroške dela, ki zajemajo tako stroške dela zaposlenih pri neposrednem uporabniku kot tudi pri posrednih uporabnikih proračuna, ki sodijo v njegovo pristojnost.

K 7. členu

Predlagani člen določa status nekaterih prihodkov proračuna, ki jih je potrebno obravnavati nekoliko drugače kot večino prihodkov proračuna. Določba jasno opredeljuje, katere vrste prihodkov oziroma prilivov se obravnava na drugačen način kot ostale in tudi pojasnjuje kako.

K 8. členu

V predlaganem členu so določene izjeme pri izkazovanju prejemkov in izdatkov. Določeno je, da se samo na kontih bilance stanja izkazujejo konverzije terjatev v kapitalsko naložbo, prevzem dolga, odpis dolga ali terjatev, neodplačna pridobitev ali odtujitev nepremičnega in premičnega premoženja, povečanje oziroma zmanjšanje osnovnega kapitala v pravnih osebah zasebnega prava, kadar se to izvede s stvarnim vložkom, povečanje oziroma zmanjšanje namenskega premoženja v pravnih osebah javnega prava, kadar se to izvede s stvarnim vložkom, spremembe, nastale pri upravljanju s tistim državnim in občinskim dolgom, ki zapade v plačilo v prihodnjih proračunskih letih, spremembe, nastale pri ponovnem odkupu vrednostnih papirjev na trgu s premijo ali diskontom na neodplačano glavnico, ki je bil izveden brez denarnega toka, naložbe prostih denarnih sredstev na računih pravnih oseb, določenih v 61. členu ZJF in naložbe denarnih sredstev sistema enotnega zakladniškega računa (v nadaljnjem besedilu: EZR) države oziroma občine v centralno banko, banke in hranilnice, naložbe EZR države v državne zakladnice držav Ekonomske in monetarne unije in nakupe zakladnih menic in vloge v sistemu EZR države oziroma občine ter založena sredstva za izvrševanje plačilnih transakcij s plačilnimi karticami, kar ponudnik plačilnih storitev izvaja na podlagi 4. točke prvega odstavka 4. člena Zakona o opravljanju plačilnih storitev za proračunske uporabnike (Uradni list RS, št. 77/16 in 47/19) in prvega odstavka 5. člena Zakona o plačilnih storitvah, storitvah izdajanja elektronskega denarja in plačilnih sistemih (Uradni list RS, št. 7/18).

Hkrati se s tem členom določa podlaga, da se prejemki in izdatki, ki nastanejo z zavarovanjem kreditnih tveganj in so torejčasne narave evidentirajo zgolj kot terjatve in obveznosti iz naslova prejetih in danih varščin, ni pa jih potrebno evidentirati kot prihodkov in odhodkov proračuna. Nekateri poslovni dogodki se, glede na svojo naravo, morajo evidentirati le preko kontov stanja in imajo vpliv samo na sredstva, ki so prikazana v aktivni bilanci stanja ter na obveznosti do virov sredstev, ki so prikazane v pasivi bilanci stanja. Doslej so te izjeme delno določene v ZJF, nekatere pa v letnem zakonu o izvrševanju proračuna.

Predlagani tretji odstavek opredeljuje, da se prejemki in izdatki povezani z denarnim pokritjem, iz naslova posojanja lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, ki se izvajajo v skladu z 83. členom ZJF, izkazujejo samo v bilanci stanja. Gre namreč za kratkoročne posle ki se sklepajo za obdobja krajša od enega meseca. Zaradi kratkoročne narave teh poslov se prejemki iz naslova denarnega pokritja za posojene lastne dolžniške vrednostne papirje ter izdatki iz naslova vračila denarnega pokritja proti vračilu posojenega vrednostnega papirja izkazujejo samo v bilanci stanja. V primeru, da pride do neporavnave in vrednostni papir v pogodbeno določenem roku ni vrnjen, pomeni, da je ta vrednostni papir izdan, torej je iz naslova tega vrednostnega papirja realizirana zadolžitev. V takšnem primeru se denarno pokritje za posojen vrednostni papir ne vrne in v znesku, ki je enak nominalni vrednosti posojenega in nevrnjenega vrednostnega papirja, predstavlja vir za kupnino iz naslova zadolžitve za

ta vrednostni papir. Drugače povedano to pomeni, da se v primeru, če se vrednostni papir ne vrne, to obravnava kot zadolžitev države.

S predlaganim členom, se določa tudi, da se tisti prejemki in izdatki, ki nastanejo pri poslih, povezanih z uravnavanjem obrestnih tveganj dolga državnega proračuna (podlaga za te posle je določena v 82. členu ZJF) in se odražajo v spremenjenih obrestnih merah novih tovrstnih poslov, lahko evidentirajo le na kontih bilance stanja. Takšen način evidentiranja je možen le v primeru, če je poravnava izvedena brez denarnega toka. V skladu z navedeno izjemo se spremembe, ki nastanejo pri navedenih poslih, ne izkažejo v izkazu prihodkov in odhodkov ob sklenitvi poslov, temveč se bodo odrazile v obliki spremembe obrestnih učinkov v prihodnosti.

S petim odstavkom predlaganega člena je določena tudi dodana pravna podlaga, po kateri bodo lahko občine, na enak način kot država, posamezne poslovne dogodke evidentirale zgolj v bilanci stanja.

K 9. členu

V proračun države se stekajo tudi sredstva povračil, ki so namenjena kritju potnih stroškov predsedstva in delegacij ter sestankov v okviru Evropskega sveta in Sveta EU. Doslej so neposredne uporabnike stroški teh potovanj bremenili v celoti, saj so povračila potnih stroškov prihajala v proračun države, povračila posameznemu uporabniku proračuna pa niso bila izvedena. S predlagano določbo se omogoča povračila potnih stroškov neposrednim uporabnikom. Ker pa se navedena povračila s strani institucij EU izvajajo pavšalno in ne po konkretno izvedenih sestankih, je treba določiti, da se tudi povračila neposrednim uporabnikom izvedejo zgolj do višine prejetih sredstev posameznega leta.

K 10. členu

Ta člen omogoča vladi, da lahko na predlog ministrstva, ki je pripravljen na predlog neposrednega uporabnika med letom odpira nove integralne postavke na katerih se pravice porabe zagotavljajo s prerazporeditvami. Z navedeno ureditvijo se vladi omogoča, da med letom lahko odpira integralne proračunske postavke, v kolikor se izkaže, da je to vsebinsko utemeljeno. Proračunska postavka nosi ključne informacije programskega proračuna, kar med drugim pomeni, da se s tem omogoči pravilno evidentiranje obveznosti na proračunski postavki, ki se vsebinsko pravilno umesti v ustrezen podprogram.

Nadalje ta člen omogoča ministrstvu, pristojnemu za finance, da lahko na podlagi vplačanega namenskega prihodka na predlog neposrednega uporabnika med letom odpira nove namenske postavke. Določba omogoča, da lahko ministrstvo za izvajanje projektov skupnih evropskih politik na predlog neposrednega uporabnika med letom odpre nove postavke ter določi način zagotavljanja pravic porabe na njih. Poleg tega je mogoče odpiranje novih proračunskih postavk tudi za namenska sredstva finančnih mehanizmov, ki so v skladu s 23. točko drugega odstavka 2. člena predloga tega zakona prihodki pridobljeni na podlagi sklenjenih mednarodnih pogodb med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice EU. Pravice porabe na navedenih postavkah se zagotovijo s prerazporeditvami.

K 11. členu

S predlaganim členom so določeni ukrepi, ki jih uporabi vlada za uravnoteženje proračuna v primeru, da se med proračunskim letom, zaradi nastanka novih obveznosti ali spremenjenih gospodarskih gibanj, povečajo izdatki ali zmanjšajo prejemki proračuna, kar ima za posledice drugačne proračunske prihodke od načrtovanih. V primeru nižjih prihodkov od načrtovanih ali višjih izdatkov od načrtovanih je potrebno ukrepati hitro in učinkovito ter doseči uravnoteženje proračuna. Ukrep proporcionalnega zmanjšanja pravic porabe se nanaša le na proračunske postavke tipa 1 iz katerih pa so po predlaganem zakonu izvzeti stroški dela.

K 12. členu

Ta člen podeljuje vladi pooblastilo, da v zakonsko določenih primerih odloči, da se obveznosti poravnajo ne glede na to, če pravice porabe na postavkah niso zagotovljene. Odločitev o tem sprejme vlada. Člen taksativno navaja področja, kjer je nujno, da se obveznosti plačajo, čeprav v proračunu za te namene niso zagotovljene pravice porabe v zadostnem obsegu. Glede na to, da v okviru določenega obsega izdatkov ni dopustno prekoračiti, predlagana določba zahteva, da se pravice

porabe zagotovijo s prerazporeditvami. Določba torej za obveznosti na politiki 21 - Pokojninsko varstvo, politiki 22 - Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi, politiki 24 – Plačila sredstev v proračun EU, postavkah namenskih sredstev EU in postavkah namenskih sredstev finančnih mehanizmov, podprogramu 230102 – Sredstva za množične migracije določa, da je pravice porabe treba zagotoviti s prerazporeditvami. Za sredstva na postavkah, s katerih se zagotavlja kratkoročno posojilo na podlagi tretjega odstavka 30. člena Zakona o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16), na postavkah na glavnem programu 2302 – Posebna proračunska rezerva in programi pomoči v primerih nesreč in na postavkah, iz katerih se financirajo ukrepi odprave posledic po večji naravni nesreči in je zanje država prejela finančno pomoč iz sredstev Solidarnostnega sklada EU, ki pa presegajo predvidene pravice porabe, zagotovljene v proračunu, pa se omogoča, da se v skladu z 12. členom Zakona o fiskalnem pravilu, država lahko dodatno zadolži. Navedeno pomeni, da določba še vedno omogoča, da se na podlagi odločitve vlade naštete obveznosti plačujejo tudi nad to višino. Pravice porabe za pokrivanje teh obveznosti pa se ne povečujejo več samo na podlagi povečanih prihodkov proračuna od načrtovanih ali z dodatnim zadolževanje države, temveč predvsem s prerazporeditvami, z dodatno zadolžitvijo pa izjemoma v primeru izrednih okoliščin. Če dodatnih pravic porabe ne bo mogoče zagotoviti s prerazporeditvami bo potreben rebalans proračuna države.

K 13. členu

V predlaganem členu je določeno pravilo, da lahko za tehnično izvedbo izplačil iz proračuna, proračun (v smislu blagajne javnega financiranja) in neposredni uporabniki izplačujejo sredstva za plačilo svojih obveznosti še prva dva delovna dneva v januarju leta 2020 oziroma 2021.

Nadalje se v predlaganem členu določa tudi, da se sredstva nadzornika Finančne uprave RS, razporejena iz podračunov 845 in 846, prva dva delovna dneva v januarju naslednjega leta obravnava kot prihodek preteklega proračunskega leta. Posebna obravnava podračunov 846 in 845 pomeni ureditev prehodnih podračunov nadzornika Finančne uprave RS v primerih, kjer gre za več prejemnikov sredstev in kjer praznitve po vnaprej določenem odstotnem delilniku niso možne. Takih prehodnih podračunov je v Finančni upravi RS trenutno 21. Predlagana ureditev zagotavlja tudi, da bodo javnofinančni prihodki, pobrani zadnji delovni dan v letu, pravilno in usklajeno evidentirani tako v poslovnih knjigah nadzornika Finančne uprave RS kot tudi pri prejemnikih sredstev, ki so praviloma štiri blagajne javnega financiranja.

K 14. členu

S predlaganim členom se določa pristojnost organa upravljanja in organa za potrjevanje. V skladu s predlaganim členom ima organ upravljanja poleg vseh pristojnosti določenih v predpisih EU, tudi pristojnost za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov sofinanciranih s sredstvi kohezijske politike, organ za potrjevanje pa je poleg pristojnosti, ki mu jih podeljujejo predpisi EU, pristojen tudi za spremljanje in nadzor nad vračili sredstev kohezijske politike.

K 15. členu

V predlaganem členu se za potrebe zakona pojasnjuje, katera so sredstva kohezijske politike.

Po predlagani določbi je to seštevek sredstev, ki jih država prejme iz proračuna EU za izvajanje kohezijske politike. Nadalje se s predlaganim členom opredeljuje tudi, da se prihodki, ki jih država prejme iz proračuna EU pridobivajo kot povračila za predhodno plačane upravičene izdatke iz proračuna.

K 16. členu

S prvim odstavkom predlaganega člena se določa, da se izplačilo iz proračuna izvrši na podlagi zahtevka za izplačilo, ki je pripravljen na podlagi računa ali druge enakovredne knjigovodske listine in druge dokumentacije, ki je bila zahtevana za pridobitev sredstev kohezijske politike in za stroške dela na projektih tehnične podpore in operacijah neposrednega proračunskega uporabnika, ki je v vlogi upravičenca. Ne glede na navedeno pa je dopustno, da se izplačilo stroškov dela na projektih tehnične podpore in operacijah neposrednega proračunskega uporabnika, izvrši na podlagi pogodbe o zaposlitvi.

V drugem odstavku predlaganega člena je določena izjema, ki jo predlagani odstavek veže na že uveljavljeno izjemo, določeno v 2. točki prvega odstavka 33. člena predloga tega zakona, po kateri so dopustna predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu. Ker predlagani odstavek določa še dodaten pogoj, po katerem se mora upravičenec do sredstev kohezijske politike zavezati, da bo zahtevke za izplačilo, ki vsebuje dokazila o porabi predhodno izplačanih sredstev, posredoval najkasneje v 180 po prejemu sredstev, pa to pomeni, da se bodo sredstva iz državnega proračuna izplačevala zgolj v obsegu kot je v prihodnjih štirih mesecih dejansko potreben za izvajanje dejavnosti, programa ali projekta. To pomeni tudi, da obstaja velika verjetnost, da se bodo predplačila iz proračuna izplačevala v manjših obsegih od dopustnih 30 odstotkov, ob zavedanju, da bo tudi zahtevkov po predplačilih več in v nižjih zneskih. Pri tem ne sme biti sporno, da lahko upravičenec predplačilo v okviru večkrat posredovanih zahtevkov za izplačilo, predplačila koristi do zaključka projekta pod pogojem, da vsakokratno izplačilo predplačila ne preseže 30% izplačil predvideni pogodbenih obveznosti za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov. Upravičenec mora v predvidenih rokih posredovati dokazila o plačilu izdatkov.

V predlaganem tretjem odstavku je prav tako dopustna izjema od zahteve, določene v prvem odstavku predlaganega člena. Pri predlagani izjemi ne gre za predplačila, pač pa zgolj za možnost, da se sredstva iz proračuna izplačajo en dan prej, preden upravičencu do sredstev kohezijske politike obveznost zapade v plačilo. V tem primeru se od upravičenca zahteva, da mora dokazila o plačilu posredovati posredniškemu organu najkasneje v osmih dneh po prejemu sredstev iz proračuna. Posledično to pomeni, da bo mogoče povračilo iz proračuna EU zahtevati najkasneje v 14 dneh po izplačilu iz državnega proračuna, posrednim proračunskim uporabnikom in nosilcem javnih pooblastil pa bo poslovanje bistveno olajšano. Predlagani odstavek se od trenutno veljavnega razlikuje zgolj po tem, da je kot upravičenec do uporabe predlaganega instituta tudi zasebni zavod.

Četrty odstavek določa neke vrste sankcijo, če upravičenec v rokih, določenih v prejšnjih odstavkih, ne predloži dokazila o plačilu izvajalcu. V tem primeru se upravičencu nadaljnja izplačila s postavk kohezijske politike zadržijo do predložitve plačanega računa ali druge zahtevane enakovredne knjigovodske listine.

K 17. členu

S predlaganim členom se določajo obvezna ravnanja organa upravljanja, posredniškega organa oziroma organa za potrjevanje v primeru, kadar se ugotovi neupravičeno porabo sredstev kohezijske politike.

Predlagani člen v prvem odstavku določa, da mora posredniški organ oziroma organ za potrjevanje najkasneje v 15 dneh zahtevati plačilo od upravičenca oziroma posredniškega organa. Kadar se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike ugotovi pri posredniškem organu, ki je v vlogi upravičenca, pa terjatev vzpostavi organ za potrjevanje samostojno ali na zahtevo organa za upravljanje. Ker se neupravičena poraba sredstev kohezijske politike lahko ugotovi tudi zaradi pomanjkljivega delovanja sistema pri organu upravljanja, posredniškemu organu ali izvajalskemu organu, se s četrtyim odstavkom predlaganega člena določa tudi način vračila, in sicer tako, da bo moral neposredni uporabnik pri katerem je neupravičena poraba sredstev evropske kohezijske politike nastala, pravice porabe zagotoviti v svojem finančnem načrtu na enak način, kot jih zagotavlja v primeru, ko plačilo zahteva sodna ali upravna odločba oziroma poravnava.

K 18. členu

V predlaganem členom se odrazi pristojnost organa upravljanja. Pristojnosti organa upravljanja so, v primerjavi s staro finančno perspektivo, bistveno večje, saj mu zakon omogoča ukrepanje tudi v primeru, če se ugotovi, da posredniški organ ne izvaja kohezijske politike v skladu z izvedbenim načrtom operativnega programa ali če posredniški organ v določenem roku ne izvede popravljalnih ukrepov, ki mu jih je naložil organ upravljanja ali če posredniški organ ne zahteva vračila neupravičeno porabljenih sredstev od upravičenca. Posledično to pomeni, da lahko organ upravljanja, v primeru, če

posredniški organ navedene nepravilnosti ne bo odpravil zahteva, da ministrstvo začasno zadrži izplačila na posameznih postavkah kohezijske politike.

K 19. členu

S predlaganim členom se določa, da organ upravljanja, v primeru, če posredniški organ 15 dni pred iztekom obdobja za katerega so zadržana izplačila, ne ravna skladno z zahtevami organa upravljanja, ta predlaga vladi, da odloči o prerazporeditvah pravic porabe s postavk kohezijske politike v okviru sprejetega operativnega programa. O nameravanem predlogu za prerazporeditev pravic porabe mora organ upravljanja predhodno obvestiti tisti posredniški organ, pri katerem se pravice porabe na postavkah kohezijske politike zmanjšujejo. Po opravljeni prerazporeditvi pravic porabe organ upravljanja spremeni izvedbeni načrt v obsegu izvedene prerazporeditve.

K 20. členu

S predlaganim členom se določa, da se pravila o porabi sredstev kohezijske politike uporabljajo tudi na področju sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim.

K 21. in 22. členu

Proračunsko načelo celovitega pokrivanja zahteva, da vsi prejemki služijo pokrivanju vseh izdatkov. V nasprotju z omenjenim načelom namenski prejemki omogočajo, da določeni prejemki pokrivajo natančno določene izdatke, s čimer si različni uporabniki poslušajo zagotoviti stalen vir sredstev za financiranje nalog iz njihove pristojnosti. Prejemki (to je viri financiranja) in nameni porabe, ki imajo status namenskih izdatkov, so določeni v ZJF in tem zakonu. 21. člen predlaganega zakona taksativno našteva namenske prihodke proračuna za leti 2020 in 2021, ki imajo praviloma temelj že v materialnih zakonih in za katere je bilo pri pripravi predloga proračuna podana zadostna utemeljitev za dodelitev namenskega statusa, ker morajo služiti financiranju točno določenih odhodkov oziroma izdatkov. Poseben pravni položaj zakon določa tudi za namenska sredstva iz EU za izvajanje skupne evropske politike.

S predlaganim zakonom se črtajo namenski prihodki za preneseno izvrševanje nalog ("twinning projekti"), saj so bila v proračunih za leti 2018 in 2019 navedena sredstva načrtovana med sredstvi, prejetimi za financiranje skupnih evropskih politik. Dodan je tudi nov namenski prihodek in sicer na podlagi 3. člena Zakona o dajatvah za motorna vozila (Uradni list RS, št. 54/17), ki določa, da se prihodki od dajatve za odjavljeno vozilo uporabijo za izvedbo investicij in vzdrževanje javne prometne infrastrukture,

V letu 2017 se je 21. člen predlaganega zakona prvič dopolnil s posebnimi pravili glede prevzemanja obveznosti, ki se financirajo z namenskimi prihodki. Enako kot v preteklih dveh letih se predlagana ureditev, v primerjavi z ZJF, razlikuje po tem, da je treba v proračunu naslednjega leta načrtovati tako neporabljena sredstva preteklega leta kot tudi pričakovane prilive namenskih sredstev.

Razlog za spremembo ureditve povezane z namenskimi sredstvi je v tem, da se z Zakonom o fiskalnem pravilu (Uradni list RS, št. 55/15) omejuje obseg izdatkov državnega proračuna in občinskih proračunov na način, da se v odloku za pripravo okvira proračunov sektorja države določa fiksni znesek vseh izdatkov državnega proračuna in občinskih proračunov. Navedeno pomeni, da se kljub večjim prejemkom na posameznem področju obsega izdatkov ne sme prekoračiti, posledično pa tudi to, da pravic porabe na namenskih postavkah med letom ne bo dopustno povečevati. S predlagano ureditvijo se torej preprečuje, da bi se zaradi nenačrtovanega prenosa sredstev iz preteklega leta ali nenačrtovanih prilivov v tekočem letu na namenskih postavkah povečali izdatki, saj bi povečanje izdatkov lahko vodilo v prekoračitev obsega izdatkov, ki jih lahko izkaže državni proračun na podlagi sprejetega odloka, ki ureja okvir za pripravo proračunov sektorja država za določeno obdobje.

Izjema je dopuščena v petem odstavku, s katerim je omogočeno, da lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti preko načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu države na podlagi soglasja vlade, če se s tem ne ogrozi, da bi bil obseg izdatkov, določen v okviru za proračun države prekoračen.

K 23. do 28. členu

Predlagani členi urejajo način prerazporeditev pravic porabe. Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun za leto izvrševanja. Obseg prerazporeditev pravic porabe se preračunava po neto načelu.

Neposredni uporabnik lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa, pri tem pa skupno povečanje ali zmanjšanje posameznega programa ne sme presegati 10 odstotkov podprograma tega neposrednega uporabnika. Nadalje sme neposredni uporabnik samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med glavnimi programi, pri čemer skupno povečanje ali zmanjšanje glavnega programa ne sme presegati 5% glavnega programa tega neposrednega uporabnika v sprejetem proračunu.

Ne glede na navedeno v prejšnjem odstavku, neposredni uporabnik ne sme samostojno odločati o prerazporeditvah s in na postavke slovenske udeležbe, s in na postavke namenskih sredstev EU, s in na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov, s in na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje Svetu EU ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. S četrtem odstavkom 24. člena tega zakona se določa, da ne glede na omejitve iz prvega, drugega in tretjega odstavka lahko neposredni uporabnik odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve. Predlagani člen v primerjavi z veljavno ureditvijo omejuje, da bi neposredni uporabniki sami prerazporejali pravice na postavke namenskih sredstev EU, na postavke slovenske udeležbe in na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov saj je v teh primerih pristojnost za prerazporejanje podeljena vladi. Prav tako neposrednemu uporabniku ni dovoljeno, da bi sam prerazporejal pravice porabe s in na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje Svetu EU, saj je tudi v tem primeru pristojnost za prerazporejanje podeljena vladi, hkrati pa je za namen predsedovanja določen limit. V tem delu je treba še pojasniti, da pa se s predlagano ureditvijo ne omejuje prerazporejanja pravic porabe med postavkami znotraj podprograma.

Predlagatelj finančnih načrtov (v nadaljevanju: PFN) lahko v svojem finančnem načrtu samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe v okviru istega podprograma v okviru finančnih načrtov neposrednih uporabnikov, ki so v njegovi pristojnosti. Nadalje lahko PFN samostojno in brez omejitev prerazporeja pravice porabe med podprogrami v okviru glavnega programa ter do 5 odstotkov med glavnimi programi tega predlagatelja. Ne glede na navedeno, pa PFN ne sme samostojno izvajati prerazporeditev s postavk slovenske udeležbe, namenskih sredstev EU, s postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov ter s in na plačne konte, lahko pa med plačnimi konti. Navedeno pomeni, da proračunski uporabnik lahko v zgoraj navedenem obsegu samostojno prerazporeja med plačnimi konti integralnih postavk. Tudi za PFN je določena enaka ureditev kot za neposrednega uporabnika proračuna, saj v skladu s predlagano določbo, tudi PFN lahko odloča tudi o prerazporeditvah pravic porabe na plačne konte do višine 2 odstotka sprejetega proračuna na plačnih kontih, če prerazporeja pravice porabe s kontov iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve. Enako kot pri neposrednem uporabniku proračuna se tudi v tem členu omejuje, da bi PFN sami prerazporejali pravice na postavke namenskih sredstev EU, na postavke slovenske udeležbe in na postavke namenskih sredstev finančnih mehanizmov, saj je pristojnost za prerazporejanje podeljena vladi. Prav tako, iz enakega razloga kot pri neposrednem uporabniku, PFN ni dovoljeno, da bi sam prerazporejal pravice porabe s in na postavke v podprogramu 030104 – Predsedovanje Svetu EU.

Organ upravljanja - Služba Vlade Republike Slovenije za razvoj in evropsko kohezijsko politiko je odgovorna za upravljanje operativnega programa za izvajanja evropske kohezijske politike v skladu z načelom dobrega finančnega poslovanja. Krepitev trajnostne gospodarske rasti, konkurenčnosti, sociale in ustvarjanje novih delovnih mest so med ključnimi prednostnimi cilji Slovenije v naslednjem obdobju. Za doseg tega cilja je ključnega pomena učinkovito usklajevanje nacionalnih razvojnih politik in njihovo izvajanje z uporabo razpoložljivih sredstev proračuna Evropske unije v največji mogoči meri, kar pa je mogoče doseči le s pravilnim in strateškim upravljanjem sredstev EU. Organ upravljanja je poleg pristojnosti, ki so določene v Uredbi EU, pristojen tako tudi za nadzor nad upravljanjem in izvajanjem programov, ki so sofinancirani s sredstvi kohezijske politike. V skladu z

navedenim se s predlaganim zakonom določa več pristojnosti organu upravljanja pri prerazporejanju pravic porabe na področju kohezijske politike izključno z namenom optimizacije in čim bolj učinkovitega črpanja kohezijskih sredstev. Torej za prerazporejanje med postavkami znotraj kohezijske politike, znotraj posamezne finančne perspektive in znotraj posamezne bilance bo odgovoren organ upravljanja. S predlagano določbo se podeljuje tudi pooblastilo Vladi Republike Slovenije, da odloča o prerazporeditvah pravic porabe med različnimi postavkami slovenske udeležbe in med različnimi postavkami namenskih sredstev EU na področju kohezijske politike med različnimi programskimi obdobji.

Ministrstvo za finance lahko samostojno in brez omejitev izvaja prerazporeditve znotraj finančnega načrta tega ministrstva in organov v njegovi sestavi, ki so potrebne za plačila obveznosti politike 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi. Na tak način se želi zagotoviti, da lahko Ministrstvo za finance samostojno prerazporeja znotraj svojega finančnega načrta potrebne pravice porabe na postavke za servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi in s tem skrbi za nemotena plačila obveznosti iz naslova zadolževanja, kar je potrebno za smotno upravljanje z javnim dolgom.

Če nastanejo stroški, ker neposredni uporabnik v predpisanem roku ni obvestil Ministrstva za finance o spremembi likvidnostnega načrta, določba pooblašča Ministrstvo za finance, da izvede prerazporeditve pravic porabe iz finančnega načrta pristojnega neposrednega uporabnika na postavko obresti za domače zadolževanje pri Ministrstvo za finance.

S predlogom tega zakona, se podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 24. in 25. člena predloga zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe med podprogrami, glavnimi programi in med politikami v določenem odstotku. Pooblastilo za prerazporejanje pravic porabe s, na in med plačnimi konti integralnih postavk, se vladi podeljuje z drugim odstavkom tega člena.

Prav tako določba podeljuje pooblastilo vladi, da ne glede na omejitve 24., 25. in 26. člena zakona, odloča o prerazporeditvah pravic porabe, ki so taksativno naštet. S predlaganim členom se omogoča vladi prerazporejanje sredstev tudi iz postavk v politiki 21 – Pokojninsko varstvo, iz postavk v politiki 22 – Servisiranje javnega dolga in upravljanje z denarnimi sredstvi in iz postavk v politiki 24 – Plačilo v EU. Predlagana ureditev ni sporna, saj se skladno z 12. členom ZIPRS1718 in predlogom tega zakona sredstva za pokrivanje teh obveznosti lahko zagotavljajo samo s prerazporeditvami. Letni zakoni o izvrševanju proračuna države so v preteklih letih omogočali za zadevne primere dodatno zadolževanje države, z ZIPRS1718 pa je bilo prvič določeno, da se sredstva lahko zagotovijo samo s prerazporeditvami. Glede na ureditev v ZIPRS1718 in predlagani zakon po katerih je treba pravice porabe tudi na zadevnih primerih zagotoviti s prerazporeditvami in ne več z možnostjo dodatnega zadolževanja, je odpadel tudi razlog za prepoved prerazporejanja iz navedenih postavk.

V tretjem odstavku je izrecno določeno, da za namene, ki so določeni v drugem odstavku tega člena, vlada pri odločanju ne more uporabiti podlage za prerazporeditev pravic porabe določene v prvem odstavku predlaganega člena.

Vlada odloča o prerazporeditvah na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki ga pripravi na predlog predlagatelja finančnega načrta.

Nadalje je v šestem odstavku določeno, da mora tisti neposredni uporabnik, ki izvaja plačila v breme postavk namenskih sredstev EU ali v breme postavk namenskih sredstev finančnih mehanizmov in ne zagotovi črpanja navedenih sredstev zaradi neupravičene porabe sredstev, o tem obvestiti Ministrstvo za finance in predlagati preknjižbo porabe v višini sredstev, ki niso imela kritja v namenskih sredstvih. Preknjižba porabe se mora izvršiti v okviru proračuna tekočega leta in v breme prostih pravic porabe na postavkah, ki niso vezane na namensko porabo.

K 29. členu

Ta člen določa, da se pravice porabe za realizacijo nacionalnih programov in zakonov ter drugih predpisov, s katerimi je opredeljen obseg sredstev za financiranje posameznih izdatkov proračuna,

zagotavljajo v znesku, določenem s proračunom, ne glede na znesek, ki je predviden z nacionalnim programom, zakonom ali drugim predpisom.

K 30. členu

Ta člen določa največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let.

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte in ukrepe iz NRP prične s postopkom prevzemanja obveznosti za celotno vrednost projekta ali ukrepa, ki je vključen v veljavni NRP, če so zanj že načrtovane pravice porabe na postavki v sprejetih proračunih.

Neposredni uporabnik lahko prevzema obveznosti v prihodnjih letih v odstotkih, ki jih določa predlog tega zakona in pod pogojem, da ima za te namene načrtovane odhodke v veljavnem NRP. Kot izjeme, glede na splošno pravilo o največjem dovoljenem obsegu prevzemanja obveznosti v breme proračunov prihodnjih let, predlog zakona določa, da lahko neposredni uporabnik prevzema obveznosti za pogodbe za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov, pogodbe za nakup blaga in storitev potrebnih za izvajanje upravnih nalog v upravnih enotah, namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov, sredstev donacij ter pripadajočih postavk slovenske udeležbe. Za pogodbe o najemu, pri katerih lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, je potrebno pridobiti soglasje vlade. Neposredni uporabniki občinskih proračunov pa morajo pred prevzemom navedenih obveznosti pridobiti soglasje ministrstva za finance.

K 31. členu

V tem členu je določeno, da neposredni uporabnik načeloma samostojno spreminja veljavnem NRP vrednost ukrepov in projektov do 20 % . O spremembi vrednosti projekta nad 20 % izhodiščne vrednosti odloča vlada. O uvrstitvi projektov oziroma evidenčnih projektov, ki niso uvrščeni v NRP tekočega leta nad 20 % izhodiščne vrednosti, odloča vlada.

Predlagana določba vsebuje tudi izjemo, po kateri na predlog predlagatelja finančnega načrta uvrsti projekt v veljavni NRP oziroma spremeni vrednost projekta nad 20% izhodiščne vrednosti ministrstvo, pristojno za finance, kadar gre za projekte manjših vrednosti oziroma manjšo spremembo izhodiščne vrednosti. Dodatni pogoj je, da je projekt skladen s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev oziroma spremembo projekta v NRP. Ministrstvo za finance na predlog predlagatelja finančnega načrta uvršča tudi ukrepe v veljavni NRP pod pogojem, če so skladni s predpisi, ki določajo pogoje za uvrstitev ukrepa v NRP.

Neposredni uporabnik mora do 31. januarja tekočega leta oziroma v 30 dneh po uveljavitvi rebalansa proračuna uskladiti NRP z veljavnim proračunom. Neusklajenost med veljavnim proračunom in veljavnim NRP za tekoče leto je dopustna le v delih, kjer se projekti oziroma ukrepi financirajo z namenskimi prejemki.

O uvrstitvi projektov v veljavni NRP in o spremembah projektov nad 20 odstotkov izhodiščne vrednosti, ki izhajajo iz evidenčnih projektov, odloča organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, po predhodni uskladitvi načrta financiranja z ministrstvom, pristojnim za finance. Organ upravljanja, na predlog predlagatelja finančnega načrta, samostojno odloča o spremembah veljavnega NRP za projekte na področju kohezijske politike do 20 odstotkov izhodiščne vrednosti.

K 32. členu

Prvi odstavek tega člena določa, da je rok za plačilo obveznosti za neposredne proračunske uporabnike 30. dan, za posredne pa največ 30 dni. V preteklih letih so bili ti roki bistveno daljši, zakon pa je takrat plačilne roke določal samo za neposredne proračunske uporabnike. Zaradi zahtev po krajših plačilnih rokih, ki gospodarskim družbam omogočajo likvidnost, je bilo potrebno plačilne roke urediti tudi za posredne proračunske uporabnike. Takšna ureditev je bila uveljavljena v mesecu aprilu leta 2010. Plačilni rok začne teči naslednji dan po tem, ko neposredni uporabnik prejme listino, ki je podlaga za izplačilo. Če zadnji dan roka sovpada z dnem, ki se po zakonu ne dela ali v plačilnem

sistemu TARGET ni opredeljen kot plačilni dan, se za zadnji dan roka šteje naslednji delovni dan oziroma plačilni dan, v sistemu TARGET. Ne glede na navedene roke pa tretji odstavek tega člena določa tudi izjeme, kjer so plačilni roki lahko še krajši. Gre za plačila, kjer je glede na predmet pogodbe ali odločbe smiselno, da se plačilo lahko izvrši prej.

Roki plačil, ki so določeni za državo, veljajo tudi za občine, razen v primeru, da občina v pogodbi dogovori krajše plačilne roke, če na ta način doseže nižjo pogodbeno ceno. Slednje je mogoče doseči predvsem tako, da se v pogojih za oddajo javnega naročila opredeli to kot kriterij za oblikovanje ponudbe. Pri sklepanju mednarodnih pogodb oziroma nepogodbenih mednarodnih aktov se dogovori plačilni rok do 90 dni, prav tako je plačilni rok 90 dni določen tudi za primere, kadar morajo občine zagotoviti vračilo sredstev kohezijske politike, na podlagi izrečenega finančnega popravka.

Predlagani člen določa tudi, da se mora plačilo investicijskih transferom občinam, subjektom iz 73., 74., in 75. člena Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo, 97/10 in 21/18 – ZNOrg) ter 8. člena Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 113/05 – uradno prečiščeno besedilo in 23/19) in posrednim uporabnikom proračunov izvršiti en dan pred plačilom izvajalcu, če navedeni subjekti predložijo popolno dokumentacijo za izplačilo iz proračuna 25 dni pred dnevom plačila izvajalcu.

K 33. členu

Ta člen določa v katerih primerih in na kakšen način so predplačila dovoljena. Gre za določitev izjeme od ureditve v zakonu, ki ureja javne finance in ki predplačila načeloma prepovedujejo. S to določbo se želi pospešiti predvsem črpanje evropskih sredstev in olajšati izvedbo projektov, ki se financirajo iz sredstev EU, prav tako pa se na ta način zagotavljajo t.i. zagonska sredstva subjektom, ki že glede na svojo statusno obliko ne razpolagajo z začetnim kapitalom.

S 1. točko prvega odstavka tega člena se določa, da je predplačilo mogoče zgolj na podlagi neposredne uporabe predpisov EU. To določilo lahko razumemo zgolj kot pojasnjevalno določbo, saj ni dvoma, da je posamezne predpise EU potrebno implementirati v nacionalno zakonodajo, druge EU predpise pa je potrebno uporabljati neposredno. V primeru uporabe te določbe bo proračunski uporabnik pri izplačilu upošteval zgolj pogoje in pravila evropskega predpisa.

2. točka prvega odstavka nudi možnost predplačil v višini 30% prejetih namenskih sredstev EU. Za sklenitev pogodbe s katero se lahko dogovori predplačilo v višini več kot 100.000 EUR je potrebno še soglasje ministra, pristojnega za finance (šesti odstavek), določba pa taksativno našteva subjekte s katerimi se predplačilo lahko dogovori. Cilj, ki ga predlagana določba zasleduje je omogočiti neprofitnim organizacijam zasebnega ali javnega prava, izvedbo projektov, ki jih, glede na to, da ne razpolagajo z ustreznimi sredstvi, ne bi mogli uresničiti.

3. točka omogoča predplačila do višine 30 % predvidenih pogodbenih obveznosti, in sicer za sofinanciranje dejavnosti, programov in projektov pod pogojem, da je prejemnik oseba zasebnega prava ter da je ustanovljena in deluje kot društvo, zasebni zavod ali ustanova oziroma za sofinanciranje programov in projektov, če je prejemnik oseba javnega prava ter ustanovljena in deluje kot javni zavod, javni sklad ali zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu.

Predlog zakona omogoča predplačila tudi na podlagi 4. točke, saj bi ob neupoštevanju zahtev določenih izvajalcev, popolna prepoved predplačil lahko povzročila velike motnje v delovanju sistema javne uprave. V tej točki je na novo dodana možnost predplačil za izvedbo nakupov po 40. členu Zakona o finančni upravi (Uradni list RS, št. 25/14) in 19. členu Zakona o inšpekcijskem nadzoru (Uradni list RS, št. 43/07 – uradno prečiščeno besedilo in 40/14). Navedeni nakupi se izvajajo tako, da inšpektorju za nakup založijo svoja sredstva, ki so jim kasneje povrnjena. V določenih primerih je pri nadzoru treba opraviti nakup večje vrednosti za katerega od zaposlenega ni mogoče zahtevati, da založi lastna sredstva. Nakupe večjih vrednosti bo moral predhodno odobriti predstojnik.

Odgovornost za prevzem rizikov za morebitno neupravičeno koriščenje sredstev je na strani proračunskega uporabnika, ki sklene pogodbo, saj drugi odstavek tega člena določa, da če prejemnik

sredstev ne upraviči prejetega predplačila s pogodbeno dogovorjenimi dokazili, se v obsegu danih predplačil znižajo pravice porabe na integralnih postavkah v finančnem načrtu neposrednega uporabnika, ki je predplačilo dogovoril.

Glede na to, da so predplačila upravičena v primerih, ko se sredstva zagotavljajo v obsegu, ki ga upravičenec do sredstev potrebuje za nemoteno delovanje, se s predlaganim tretjim odstavkom določa, da mora prejemnik sredstev, najkasneje v 180 dneh po prejemu sredstev neposrednemu uporabniku posredovati dokazila o upravičeni porabi. Predlagana ureditev bo enako kot pri namenskih sredstvih EU zagotovila, da se bodo predplačila izplačevala v nižjih obsekih od dopustnega, hkrati pa se na ta način prejemnikom zagotavlja, da imajo sredstva na razpolago skozi celotno obdobje izvajanja sofinanciranega projekta. Pri tem ne sme biti dvoma, da so predplačila dovoljena v celotnem obdobju trajanja projekta, v nobenem primeru pa ne sme obseg predplačil prekoračiti 30% vrednosti predvidenih izplačil.

K 34. členu

Člen določa pogoje, pod katerimi minister, pristojen za finance, izda soglasje v primeru predplačil osebi zasebnega ali javnega prava, ki je ustanovljena in deluje kot društvo, zavod, zbornica, ki izvaja javna pooblastila po zakonu ali ustanova, če je predplačilo dogovorjeno v višini nad 100.000EUR. Kljub temu, da se želi pospešiti črpanje evropskih sredstev je določitev pogojev za pridobitev sredstev smiselna, saj se na ta način preveri upravičenca, hkrati pa ta določba omogoča ministru, pristojnemu za finance, nediskriminatorno odločanje, saj so pogoji za pridobitev soglasja znani vnaprej. Minister bo za pomoč pri pripravi ustreznih dokazil izdal navodila in pri tem upošteval predpise o odpravi administrativnih ovir.

K 35. členu

Namen člena je določiti način zagotavljanja pravic porabe za plačilo pravnomočnih sodnih in dokončnih upravnih odločb ter sodnih, upravnih ali izvensodnih poravnjav. Omenjeni pravni akti naj se plačajo v breme neposrednega ali posrednega uporabnika, ki ima v ta namen zagotovljene pravice porabe v svojem finančnem načrtu, če to ni mogoče, pa v breme neposrednega uporabnika, v čigar pristojnost spada zadeva, ki je predmet odločbe ali poravnave. Za plačilo teh obveznosti se lahko odpre nova proračunska vrstica, pravice porabe na njej pa se zagotovijo s prerazporeditvami v okviru finančnega načrta uporabnika ali na drugačen način. Iz ene postavke se lahko plača tudi več istovrstnih zadev, ki bremenijo uporabnika. S tem želi predlagatelj zakona okrepiti disciplino neposrednih uporabnikov pri prevzemanju obveznosti ali izvajanju njihovih zakonskih nalog saj morajo sredstva za te namene zagotoviti v svojem finančnem načrtu. Po drugi strani se želi stimulirati državne organe k zagovarjanju interesov države pred sodišči ali upravnimi organi, kateri odločajo o zahtevkih, ki imajo posledice za državni proračun, za katere državni organi menijo, da v celoti ali delno niso utemeljeni. Določena je le ena izjema, in sicer za primer nepravilne oziroma nezakonite sodne odločbe. Zaradi zagotovitve nepristranskega sojenja se za ta namen škoda plačuje v breme sredstev državnega odvetništva, ki ima v ta namen v svojem finančnem načrtu zagotovljene pravice porabe in ne v breme sredstev sodišča.

K 36. členu

Republika Slovenija je v preteklosti ustanovila posamezne ustanove splošnega pomena. Za delovanje in izvedbo programa dela nekaterih od teh ustanov so v proračunu zagotovljena sredstva. S predlagano določbo je te ustanove mogoče financirati s sklenitvijo neposredne pogodbe. Način zagotavljanja sredstev za delovanje ustanov je v predlaganem členu določen tako, da morajo ustanove za pridobitev sredstev iz proračuna države predložiti ustrezne listine oziroma dokazila, skrbnik pogodbe pa mora vsaj enkrat letno tudi preveriti namensko porabo sredstev z izvirnimi listinami.

K 37. členu

Glede na to, da fiskalno pravilo zavezuje vse institucionalne enote sektorja država, je treba obseg sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna tekoče usklajevati na način, da se posrednim uporabnikom zagotavlja obseg sredstev, ki je potreben za njihovo delovanje, saj ni smiselno, da posredni uporabniki proračuna, ki zgolj upravljajo s premoženjem ustanovitelja ustvarjajo

presežke. Po predlaganem členu je zmanjševanje sredstev za financiranje posrednih uporabnikov proračuna dopustno le v primerih, ko pristojni neposredni uporabnik iz razloga kot je npr. nemožnost izvedbe programa dela, precenjeni stroški za izvedbo določenega programa ali drugih utemeljenih razlogov ugotovi, da bo posredni uporabnik proračuna ob koncu leta izkazoval presežek.

K 38. členu

Neposredni uporabniki proračuna po sklenitvi pogodb prejemajo različne zahteve drugopogodbenih strank v povezavi z načinom izplačila sredstev iz proračuna. Poleg navedenega v povezavi z obveznostmi neposrednega uporabnika prihajajo tudi obvestila o različnih obligacijskih poslih, ki jih je upnik sklenil in so povezani z obstojem terjatve, ki jo ima upnik do neposrednega uporabnika in ki neposrednega uporabnika zavezujejo k določenemu ravnanju. Iz navedenega razloga je potrebno natančno spremljanje vseh obvestil, zato je zelo pomembno, da obvestilo o spremembi upnika ali osebe, kateri je obveznost potrebno izpolniti, prejme tudi računovodska služba.

K 39. členu

Predlagana določba omogoča vladi, da izda uredbe s katerimi podrobneje uredi obveznosti državnih organov in prejemnikov proračunskih sredstev v postopkih načrtovanja in porabe sredstev skupnih evropskih politik.

40. členu

Člen določa vračila namenskih sredstev EU na podračun EZR države, kadar ta sredstva niso porabljeni ali so porabljeni neupravičeno. Enaka ureditev je predlagana tudi za namenska sredstva finančnih mehanizmov. Neposredni proračunski uporabnik mora pri porabi namenskih sredstev EU ravnati z vso možno skrbnostjo in prevzeti odgovornost za vračilo neporabljenih ali neupravičeno porabljenih sredstev, zato predlagani člen določa, da mora neposredni uporabnik v svojem finančnem načrtu pravice porabe za ta namen zagotoviti s prerazporeditvami znotraj svojega finančnega načrta.

K 41. členu

Za sklad je bistveno, da je opredeljen kot posebni račun oziroma podračun, na katerem se zbirajo prejemi proračuna za uresničevanje posebnega namena in so zato v tem zakonu opredeljeni kot namenski prejemi in izdatki. Proračunski sklad se ustanovi s posebnim zakonom ali mednarodno pogodbo, saj lahko samo zakon določi izjeme od proračunskega načela, da so vsi prejemi namenjeni pokrivanju vseh izdatkov. Člen identificira proračunske sklade, ki bodo delovali v letu 2020 in 2021. Pri oblikovanju tega člena je Ministrstvo za finance zasledovalo cilj, da se ne odpirajo novi proračunski skladi, saj ti predstavljajo odmik od načela transparentnosti porabe proračunskih sredstev. Pri izločitvi pravic porabe na podračun proračunskega sklada se ne more evidentirati poraba za točno določen namen, ampak je to mogoče šele, ko se izplačujejo sredstva iz podračuna sklada. S tem se slabi transparentnost porabe proračunskih sredstev, saj se pri načrtovanju in pri porabi sredstev za financiranje sklada ne prikazuje pravilen, dejanski namen porabe.

K 42. členu

Ob izpolnitvi pogojev ZJF je dovoljeno odpisati dolg, ki ga ima posamezen dolжник do Republike Slovenije. Skupna višina vseh odpisanih dolgov v posameznem letu je lahko največ 1.000.000 EUR. Obseg sredstev za ta namen se s predlogom tega zakona ne spreminja. Načeloma je razlog za odpis dolga vezan na nemožnost izterjave.

K 43. členu

Člen določa izjemo od obvezne izterjave in določa, da v primerih, ko dolg do posameznega dolžnika ne presega zneska 25 EUR, dolga ni potrebno izterjati. Predlagani znesek je enak znesku, ki ga kot izjemo od obvezne izterjave določajo davčni predpisi.

Predpisi EU omogočajo državam članicam, da se v utemeljenih primerih lahko odločijo, da ne bodo izvajale postopka izterjave. Ta odločitev se lahko sprejme v primeru, če je skupna vsota že obstoječih in predvidenih stroškov izterjave višja od zneska izterjave oziroma če izterjave ni mogoče izvršiti zaradi plačilne nesposobnosti dolžnika, pri čemer je plačilna nesposobnost ugotovljena in priznana v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice.

Glede na to, da je upravljanje s terjatvami zelo pomembno in občutljivo področje, ki je podvrženo natančnemu pregledu in sankcijam, je Komisija s strani držav članic zbrala podatke o stroških izterjav v odnosu do višine dolgov, ki jih je potrebno izterjati. Na podlagi analize podatkov, ki so jih poročale države članice, je bilo ugotovljeno, da so stroški izterjave v nesorazmerju z višino terjatve, če znesek, ki ga je treba izterjati od upravičenca v zvezi s posameznim plačilom, brez obresti ne presega 250 EUR.

Pri presoji upravičenosti takšne zakonske določbe je bilo upoštevano predvsem načelo gospodarne in smotrne porabe proračunskih sredstev. Ni dvomov, da bi, kolikor se možnosti neizterjave ne bi poslužili, to pomenilo, da je RS podvržena strogim pravilom EU in sankcijam za prekrške, ki nastanejo v postopkih upravljanja s terjatvami. Višina finančnih korekcij (vračilo sredstev v proračun EU), ki jo določi Evropska komisija, je odvisna od ugotovljenih nepravilnosti in vrednosti področja, na katerega se kršitev nanaša. Veliko število dolžnikov povečuje tveganje za napake (negativen revizijski certifikat) in s tem za nepotrditev letnih obračunov ter, posledično, za finančne korekcije tudi iz tega naslova.

K 44. členu

S predlagano določbo se omogoča, da državni proračuna prosta denarna sredstva na računih, vključenih v EZR, nalaga tudi v pravne osebe, ustanovljene za namen zagotavljanja finančne stabilnosti v euroobmočju.

Nadalje se s predlagano določbo dopušča, da upravljavec sistema EZR države oziroma občine nalaga denarna sredstva tudi v hranilnice. Možnost nalaganja denarnih sredstev EZR v hranilnice je posledica razmer na denarnih trgih (presežna likvidnost ter padec tržnih obrestnih mer) ter uveljavitev smernice DALM s strani Evropske centralne banke, katera uvaja negativno obrestovanje denarnih sredstev javnega sektorja pri centralni banki. Navedeno narekuje nujno potrebo po širitvi nabora partnerjev za naložbe Upravljavca EZR. Predlagana širitev naložb bo imela vpliv na doseganje ugodnejšega učinka upravljanja denarnih sredstev EZR, ki po zaključku proračunskega leta pripada proračunu države oziroma občine. Veljavni drugi odstavek 68. člena ZJF upravljavcu EZR države in občin omogoča nalaganje denarnih sredstev EZR zgolj v Banko Slovenije in druge banke. Poleg tega navedena določba nalaganje denarnih sredstev EZR z ročnostjo do 12 mesecev dovoljuje upravljavcu EZR države in občin, medtem ko je nalaganje denarnih sredstev EZR daljše ročnosti, tj. do 3 let, dovoljeno zgolj upravljavcu EZR države. Da je potrebno ločeno obravnavati pojem bank in hranilnic izhaja že iz 69. člena ZJF.

K 45. členu

Postopek prodaje finančnega premoženja države, v katero sodijo tudi terjatve, je vezan na letni program prodaje in soglasje državnega zbora, zato je tak postopek za družbe, pri katerih je potrebno takojšnje ukrepanje, predolg oziroma ga sploh ni mogoče izpeljati. S predlaganim členom se omogoča, da se terjatve do višine 7.000.000 evrov lahko prodajo brez, da bi bile prej vključene v letni program prodaje, pri čemer skupni obseg vseh terjatev posameznega leta, ki ne bodo vključene v letni program prodaje finančnega premoženja države ne sme presežati 30.000.000 evrov.

O prodanih terjatvah, ki niso bile uvrščene v letni program prodaje sprejet s strani državnega zbora, vlada enkrat letno poroča državnemu zboru.

Določena je posebnost razpolaganja z državnim finančnim premoženjem pri izvajalcih gospodarske javne službe v energetskih dejavnostih in drugih gospodarskih družbah s tega področja, v katerih ima država posredno ali neposredno prevladujoč vpliv.

K 46. členu

Iz Zakona o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14; v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1) izhaja, da Slovenski državni holding ni edini upravljavec kapitalskih naložb v lasti Republike Slovenije. Za upravljanje slednjih in da je za upravljanje nekaterih izmed njih oz. izvajanje upravičenj delničarja oz. družbenika je praviloma pristojna vlada. Vlada tako upravlja z naložbami Republike Slovenije iz drugega odstavka 19. člena ZSDH-1, in sicer s kapitalskimi naložbami v mednarodnih

finančnih institucijah, kapitalskimi naložbami v gospodarskih družbah, ki opravljajo javno gospodarsko službo dejavnosti systemskega operaterja za prenos in distribucijo zemeljskega plina in električne energije ter javno gospodarsko službo dejavnosti organiziranja trga z električno energijo v Republiki Sloveniji in z naložbo v Družbo za upravljanje terjatev bank (v nadaljnjem besedilu: DUTB).

Na upravljanje kapitalskih naložb v mednarodnih finančnih institucijah ni mogoče navezati določb nacionalnih pravil korporativnega upravljanja, vprašanja upravljanja naložb v DUTB pa so urejena v posebnem zakonu. Po prenehanju uporabe nekaterih določb o upravljanju kapitalskih naložb Republike Slovenije iz ZJF in odsotnosti ureditve teh vprašanj v ZSDH-1, se je z javnofinančnega vidika pokazala potreba po ustrezni regulaciji vprašanj v zvezi s kapitalskimi naložbami Republike Slovenije, s katerimi upravlja vlada. ZSDH-1 je namreč za naložbe, ki so v lasti SDH, in naložbe Republike Slovenije, ki jih upravlja SDH, z uvedbo letnega načrta upravljanja ter meril za merjenje uspešnosti družb s kapitalsko naložbo države, uvedel tudi določen standard upravljanja, ki ima neposredne javnofinančne posledice. Glede na to, da skladno z določbami ZSDH-1 velja ta standard samo za kapitalske naložbe države, s katerimi upravlja SDH, je le tega treba zaradi njegovih neposrednih javnofinančnih posledic navezati tudi na kapitalske naložbe države, s katerimi po ZSDH-1 upravlja vlada. Enako velja za kapitalske naložbe, ki so bile izvzete iz režima ZSDH-1 po njegovi uveljavitvi, s posebnimi zakoni (v primeru družbe 2TDK, Družba za razvoj projekta, d.o.o., ZIUGDT; v primeru družbe Slovenski državni gozdovi, d.o.o., Zakon o gospodarjenju z gozdovi v lasti Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 9/16); v primeru družbe Holding Kobilarna Lipica, d.o.o., Zakon o Kobilarni Lipica (Uradni list RS, št. 6/18); v primeru družbe DRI upravljanje investicij, Družba za razvoj infrastrukture, d.o.o., Zakon o cestah (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15 in 10/18)). Iz določbe 1. člena ZSDH-1 je mogoče ugotoviti, da ta zakon ureja status in delovanje SDH in KAD ter upravljanje naložb, ki jih upravlja SDH. Pri tako zastavljenem konceptu ZSDH-1 oz. njegovem področju uporabe, osredotočenim na SDH in naložbe, ki jih ta upravlja, ne bi bilo primerno, da bi se vprašanja, ki se nanašajo na upravljanje kapitalskih naložb s strani vlade, urejala z dopolnitvijo ZSDH-1. Zaradi tega in zaradi dejstva, da ima upravljanje s kapitalskimi naložbami (t.j. finančnim premoženjem) države neposreden vpliv na izvrševanje državnega proračuna, se do sprejema novega zakona, ki bo sistemsko urejal javne finance, predlaga ureditev upravljanja kapitalskih naložb države, za katere je pristojna vlada, v zakonu, ki ureja izvrševanje proračunov Republike Slovenije. Predlog ureditve temelji na uveljavitvi primerljivega standarda upravljanja kapitalskih naložb, kakor velja za kapitalske naložbe, s katerimi upravlja SDH, pri čemer se upošteva dejstvo, da pri upravljanju obravnavanih kapitalskih naložb ne sodeluje SDH oz. njegovi organi.

V prvem odstavku predlaganega člena se ureja pravica in obveznost vlade, da sprejme letni načrt upravljanja naložb, za upravljanje katerih je pristojna. Vlada bo s tem opredelila svoje finančne cilje pri upravljanju posameznih naložb ter vsebinske ukrepe in usmeritve, ki bodo podlaga za doseganje teh ciljev na proračun, prihodke, stroške (stroške dela, materialne stroške, amortizacijo), izdatke za investicije, prihodke od dezinvestiranja, EBITDA, poslovni izid, število zaposlenih in podobno.

V drugem odstavku je urejen postopek sprejemanja letnega načrta upravljanja. Pri pripravi letnega načrta je predvideno usklajevanje Ministrstva za finance, resornih ministrstev in družb, pri čemer je urejena obveznost v zvezi z zagotavljanjem relevantnih informacij o kapitalskih naložbah oz. družbah, ki jih resorna ministrstva spremljajo. Usklajen predlog letnega načrta (skupen predlog za vse kapitalske naložbe) Ministrstvo za finance posreduje v sprejem vladi.

V tretjem odstavku je urejena obveznost resornih ministrstev, da spremljajo izpolnjevanje letnega načrta upravljanja pri družbah s kapitalsko naložbo države, ki sodijo na njihovo delovno področje. Pri bistvenih odmikih od sprejetih ciljev je predvidena obveznost resornih ministrstev, da od posamezne družbe zahtevajo pojasnila. Ob tem lahko Ministrstvo za finance zahteva pojasnila od posamezne družbe in resornega ministrstva in določi ukrepe za doseg sprejetih ciljev.

V četrtem odstavku je urejena obveznost Ministrstva za finance glede letnega poročanja vladi o upravljanju družb v preteklem letu. Poročilo mora temeljiti na prikazu izpolnjevanja ciljev ter ukrepov in usmeritev za doseganje teh ciljev.

K 47. členu

S predlaganim členom se, glede na to, ker ZSDH-1 ne določa načina pridobivanja naložb, ki postanejo last Republike Slovenije, določa ureditev, po kateri se Slovenski državni holding lahko odloči za pridobitev takšne kapitalske naložbe le na podlagi predhodno pridobljene potrditve Ministrstva za finance, iz katere izhaja, da so za ta namen v proračunu zagotovljena sredstva. Navedeno pomeni, da bo moral SDH, kadar bo pridobil kapitalske naložbe v imenu in za račun Republike Slovenije, pred odločitvijo pridobiti zagotovilo Ministrstva za finance, da so v proračunu države zagotovljena sredstva. Predlagana ureditev, glede na to, da je sredstva potrebno zagotoviti v proračunu države, ne more biti sporna, saj na takšno ureditev za neposredne uporabnike proračuna napotuje že ZJF. ZJF namreč v enajstem odstavku 2. člena določa, da neposredni uporabniki lahko prevzemajo obveznosti in izplačujejo sredstva proračuna v breme proračuna tekočega leta samo za namen in do višine, ki sta določena s proračunom in če so za to izpolnjeni vsi z ustavo, zakoni in drugimi predpisi določeni pogoji.

S predlaganim drugim odstavkom se določa, komu in v katerih rokih Ministrstvo za finance za pridobljeno kapitalsko naložbo izvede plačilo.

K 48. členu

Člen določa maksimalen obseg zadolževanja države za financiranje proračuna za leti 2020 in 2021 (presežkov odhodkov nad prihodki, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačilo dolgov v računu financiranja). Pri določitvi obsega možnega zadolževanja so bili upoštevani predvideni najnujnejši odhodki proračuna za naslednji dve leti. Predlagani člen izrecno določa, da se v obseg zadolževanje ne šteje zadolževanje države za potrebe upravljanja njenih dolgov in prevzem dolga.

Tudi pri zadolževanju iz petega odstavka tega člena gre za zadolževanje za poseben namen, t.j. za zadolževanje za izvajanje intervencij na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev se lahko intervenira z različnimi vrstami poslov, t.j. z nakupom ali prodajo, s posojanjem oziroma začasno prodajo lastnih dolžniških vrednostnih papirjev. Takšni posli se npr. izvajajo za izboljšanje likvidnosti državnih dolžniških vrednostnih papirjev na sekundarnem trgu, ki posredno vpliva tudi na pogoje zadolževanja na primarnem trgu. Za izvedbo so potrebna bodisi denarna sredstva za nakup lastnega dolžniškega vrednostnega papirja ali izdaja novih lastnih dolžniških vrednostnih papirjev za (dokončno ali začasno) prodajo ali posojanje le-teh. Pri tem je potrebno upoštevati, da je možnost izvedbe takšnih poslov odvisna od razmer na finančnih trgih in stanja likvidnosti sekundarnega trga v določenem trenutku. Zato izvedbe takšnih poslov ni mogoče načrtovati vnaprej in je ni mogoče vključiti kot proračunsko porabo v proračun države posameznega leta, kar bi omogočilo, da se morebitna potrebna zadolžitve za ta namen izvede v okviru zadolževanja za financiranje proračuna države posameznega leta.

V povezavi z možnostjo dodatnega likvidnostnega zadolževanja se s predlaganim sedmim odstavkom tega člena določa, da se država v letih 2020 in 2021 lahko likvidnostno zadolži največ do višine 10% zadnjega sprejetega proračuna. V primerjavi z veljavnim ZJF se kvota povečuje za 5% sprejetega proračuna. Ureditev v 82. členu ZJF, je bila sprejeta že leta 1999, torej takoj ob uveljavitvi ZJF. Glede na povedano ne more biti dvoma, da navedena določba ni sledila razvoju, predvsem pa se ni prilagodila razmeram na trgu.

Razlog za predlagano zvišanje dopustnega likvidnostnega zadolževanja je predvsem v spremenjenih razmerah v evroobmočju in drugih najpomembnejših monetarnih območjih. V dani situaciji je treba pričakovati daljše obdobje nizkih, vendar izrazito nestanovitnih obrestnih mer. Zagotovitev zadostnih likvidnih sredstev omogoča učinkovitejše izvrševanje letnega Programa financiranja in doseganje strateških ciljev iz Srednjeročne strategije upravljanja z javnim dolgom. Ministrstvo za finance je, z refinanciranjem zapadlega dolga in aktivnim upravljanjem dolga državnega proračuna, znižalo obrestne izdatke države v obdobju med leti 2014 in 2019 za 300 milijonov evrov na letni ravni. Pri tem je treba poudariti, da je treba tudi v bodoče slediti strateškemu ciljem in nadaljnjemu zniževanju obrestnih izdatkov ter zniževanju dolga sektorja država.

Zvišanje likvidnostnega zadolževanja zagotavlja tudi večjo fleksibilnost pri upravljanju z sredstev državnega proračuna in glede na trenutno ureditev sledi osnovnemu cilju upravljanja prostih sredstev v okviru enotnega zakladniškega računa države.

K 49. členu

Člen ohranja vsebino, ki jo je vseboval tudi do sedaj veljavni zakon o izvrševanju proračuna. Pri upravljanju z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države je za optimalno upravljanje likvidnosti le-tega, hkrati pa za racionalizacijo stroškov kratkoročnega zadolževanja proračuna in njegovih posrednih uporabnikov, potrebno sistemu enotnega zakladniškega računa države zagotoviti možnost likvidnostnega zadolževanja. Likvidnostno zadolževanje omogoča fleksibilnejše in učinkovitejše upravljanje s sredstvi sistema enotnega zakladniškega računa države, poleg tega pa s tem država prispeva svoj delež k stabilizaciji denarnega trga ob hkratnem zniževanju stroškov zadolževanja. Pri tem so učinki na državni proračun tako neposredni, kakor tudi posredni. Neposredni so predvsem vplivi na pogoje likvidnostnega zadolževanja in plasiranja presežnih sredstev proračuna, posredno pa se učinek pokaže v večjem presežku od upravljanja z likvidnostjo sistema enotnega zakladniškega računa države, katerega del je tudi prihodek proračuna. Po drugi strani pa stabilizacija denarnega trga prispeva tudi k bolj stabilnim obrestnih meram zadolževanja države na denarnem trgu.

K 50. členu

Z navedeno določbo se določa največji možni obseg izdanih državnih poroštev (kvota poroštev) za nove zadolžitve, ki jih lahko država v letih 2020 in 2021 izda pravnim osebam v skladu s poroštenimi zakoni.

Načrtovani višini kvote poroštev v 50. členu sta določeni na podlagi napovedi novega zadolževanja s poroštvom države, ki sta ga skladno s Pravilnikom o pošiljanju podatkov o stanju in spremembah zadolžitve pravnih oseb javnega sektorja in občin (Uradni list RS, št. 3/13) napovedali družbi 2TDK (417 mio EUR) in Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: DARS) (117 mio EUR). Izdaja državnih poroštev je možna tudi na podlagi Zakona o pomoči za reševanje in prestrukturiranje gospodarskih družb in zadrug v težavah (Uradni list RS, št. 5/17), zato se je za morebitno izdajo teh poroštev kvota poroštev zaokrožila na 600 mio EUR. Obseg izdanih poroštev ni enak obsegu poročanih zadolžitvev (črpanj), ker je poroštvo izdano s podpisom poroštvne pogodbe (običajno takoj po sklenitvi kreditne pogodbe), zato je potrebno celotni znesek izdanih državnih poroštev predvideti v letu sklenitve poroštvne pogodbe v celotnem znesku glavnice zadolžitve in ne v letu črpanj zadolžitvev. Ker ni možno predvideti, ali bodo poroštvne pogodbe podpisane v letu 2020 ali 2021, se tako v letu 2020 kot v letu 2021 kvota izdanih državnih poroštev določi v enaki višini 600 mio EUR.

Izdaja državnih poroštev je možna tudi na podlagi Zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti DARS, d. d., iz naslova kreditov in dolžniških vrednostnih papirjev, najetih oziroma izdanih za refinanciranje obstoječega dolga DARS, d. d. (Uradni list RS, št.30/15), ki pa zaradi refinanciranja obstoječih zadolžitvev s poroštvom RS, nima vpliva na izkoriščenost poroštvne kvote.

K 51. členu

S predlaganim členom se določa, da se unovčena porošstva praviloma plačajo v breme finančnega načrta ministrstva. V primeru, da ministrstvo nima načrtovanih pravic porabe, jih je treba takoj prerazporediti iz finančnega načrta neposrednega uporabnika, v katerega delovno področje spada dejavnost, ki jo opravlja dolžnik, za katerega je bilo poroštvo izdano.

K 52. členu

Načrtovani obseg zadolžitvev v 52. členu (pri čemer je zadolževanje iz prvega in drugega odstavka 52. člena razlika med vsemi črpanji in odplačili glavnice zadolžitvev v koledarskem letu) je za leto 2020 v primerjavi z obsegom v veljavnem zakonu, ki ureja izvrševanje proračuna znižan. V letu 2020 so v večjem obsegu predvidena sledeča nova zadolževanja:

- DARS: črpanje po že sklenjeni kreditni pogodbi v višini 51 mio EUR za zaprtje finančne konstrukcije projekta elektronskega cestninjenja ter izvedba zadolžitve pri EIB v višini 90 mio EUR –

obe zadolžitvi brez poročstva države; nadalje je predvideno tudi refinanciranje obstoječih zadolžitvev v skupni višini 188 mio EUR;

- Slovenske železnice: zadolžitev za refinanciranje EUROFIME v višini 29,5 mio EUR, za financiranje izgradnje novega potniškega centra v višini 20 mio EUR ter 60 mio EUR za druge investicije in poslovne aktivnosti;
- Telekom Slovenije: 200 mio EUR zadolžitev pri EIB na podlagi strateškega poslovnega načrta;
- 2TDK: trenutno v postopku zadolžitev pri EIB ter zadolžitev pri komercialnih bankah v skupni višini 417 mio EUR s poročstvom države s predvidenim prvim črpanjem šele v letu 2022 (10 mio EUR);
- DUTB v prihodnjih letih ne načrtuje novega zadolževanja, temveč le še odplačilo obstoječih zadolžitvev.

V kvoto za leto 2020 je vračunana tudi rezerva za morebitno nepredvideno zadolževanje ali za morebitno dodatno vključevanje pravnih oseb na seznam pravnih oseb iz 87. člena ZJF. Po poročanju za leto 2021 pravne osebe sicer načrtujejo dokaj nižje zadolževanje, vendar izkušnje kažejo, da se investicije (in posredno tudi zadolževanje), ki se ne realizirajo v prvem letu, prenesejo v naslednje leto (to je v leto 2021), zato je predvidena kvota zadolžitve za leto 2021 v višini 500 mio EUR.

Obseg zadolževanja v navedenem členu je določen na podlagi prejetih napovedi zadolževanja pravnih oseb iz 87. člena Zakona o javnih financah skladno s Pravilnikom o pošiljanju podatkov o stanju in spremembah zadolžitve pravnih oseb javnega sektorja in občin (Uradni list RS, št. 3/13).

K 53. členu

Člen ohranja vsebino, ki jo je vseboval tudi do sedaj veljavni zakon o izvrševanju proračuna.

Limit v letih 2020 in 2021 glede na leto 2019 (2.100 mio EUR) ostane nespremenjen, nanaša se na izpostavljenost v zvezi s posli zavarovanja, ki jih SID banka izvaja v imenu in za račun Republike Slovenije. Ta po stanju na dan 30. 6. 2019 znaša cca. 708 mio EUR, dodati pa je potrebno tudi izpostavljenost zaradi poslov v obravnavi, ki trenutno znašajo cca. 470 mio EUR. Glede na to, da se izvoz slovenskih podjetij še vedno povečuje, lahko v naslednjih letih pričakujemo tudi povečanje obsega zavarovalnih poslov, ki jih SID banka izvaja v imenu in za račun Republike Slovenije.

Kvota 350 mio EUR je določena za primer, če novo zadolževanje SID banke zaradi morebitne spremembe ZSIRB ne bi bilo možno.

K 54. členu

V sedmem odstavku 12. člena Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11, 14/15 – ZUUJFO, 71/17 in 21/18 – popr.) je določeno, da povprečnino določi državni zbor z zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna. Na navedenih podlagah je v predlaganem členu določena višina povprečnine, ki pripada občinam za leti 2020 in 2021.

Vlada je v povezavi z določitvijo povprečnine skušala z združenji občin doseči dogovor in po več letih ponudila znesek, ki je izračunan skladno s parametri iz prvega in petega odstavka 12. člena ZFO-1. Ker dogovor o višini povprečnine ni bil dosežen, se je v predlaganemu zakonu določila in v predlog državnega proračuna vključila višina povprečnine, ki jo predlaga vlada.

K 55. členu

Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča (v nadaljnjem besedilu: NUSZ) je vsebinsko določeno z določili prve in tretje alineje 41. člena ter določbami VI. poglavja Zakona o stavbnih zemljiščih (Uradni list SRS, št. 18/84, 32/85 – popr., 33/89, Uradni list RS, št. 24/92 – odl. US, 29/95 – ZPDF, 44/97 – ZSZ, 27/98 – odl. US, 101/13 – ZDavNepr in 22/14 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZSZ), določbami 218. člena, 218.a člena, 218.b člena, 218.c člena, 218.č člena in 218.d člena Zakona o graditvi objektov (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo, 14/05 – popr., 92/05 – ZJC-B, 93/05 – ZVMS, 111/05 – odl. US, 126/07, 108/09, 61/10 – ZRud-1, 20/11 – odl. US, 57/12, 101/13 – ZDavNepr, 22/14 – odl. US, 19/15, 61/17 – GZ in 66/17 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZGO-1) in z občinskimi odloki, sprejetimi na podlagi VI. poglavja ZSZ, postopkovno pa je izpeljano z določbami 403. do 406. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno

besedilo, 32/12, 94/12, 101/13 – ZDavNepr, 111/13, 22/14 – odl. US, 25/14 – ZFU, 40/14 – ZIN-B, 90/14, 91/15, 63/16, 69/17, 13/18 – ZJF-H in 36/19; v nadaljevanjem besedilu: ZDavP-2). Z uveljavitvijo Zakona o davku na nepremičnine (Uradni list RS, št. 101/13; v nadaljnjem besedilu: ZDavNepr) so bile zgoraj navedene določbe ZSZ, ZGO-1, ZDavP-2 in občinskih odlokov razveljavljene. Ustavno sodišče je s svojo odločbo, št. U-I-313/13-86 z dne 21. 3. 2014 (Uradni list RS, št. 22/14), s katero je razveljavilo ZDavNepr, med drugim določilo, da se »do drugačne zakonske ureditve obdavčitve nepremičnin [...] uporabljajo predpisi iz prve do pete alineje 33. člena Zakona o davku na nepremičnine«. Zgoraj omenjene določbe ZSZ, ZGO-1, ZDavP-2 in občinskih odlokov so bile do drugačne zakonske ureditve obdavčitve nepremičnin le vrnjene v uporabo, kar onemogoča njihovo kakršnokoli spreminjanje. Uporaba določb občinskih odlokov, ki urejajo NUSZ, ter določb ZDavP-2 se izčrpa v izdaji konkretnih odločb o odmeri NUSZ. Del materialne podlage za izdajo odločb predstavlja tudi uporaba določb ZSZ in ZGO-1, vendar pa se s tem uporaba teh zakonskih določb ne izčrpa. Odmera nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča zgolj na podlagi zakonskih določb ZSZ in ZGO-1 namreč ni mogoča, saj zakonske določbe izrecno napeljujejo na sprejem občinskih odlokov, s katerimi se določijo območja, za katera se nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča odmerja, ter po potrebi uredijo druga vprašanja, glede katerih zakon podeljuje pooblastilo občinam. Uporaba določb ZSZ in ZGO-1 torej izrecno napeljuje na urejanje področja s sprejemanjem ustreznih občinskih odlokov. V kolikor občinam ne bi bilo dovoljeno sprejemanje novih odlokov na podlagi VI. poglavja ZSZ, bi bila uporaba zakonskih določb ZSZ in ZGO-1 v tem delu izvotljena. Ustavno sodišče v svoji odločbi uporabe določb ZSZ in ZGO-1 ni v ničemer omejilo, kar pomeni, da se smejo omenjene določbe neomejeno uporabljati – torej tudi na način, da se občinam dovoli sprejemanje novih občinskih odlokov na podlagi VI. poglavja ZSZ. Predlagana določba je razlagalne narave in zgolj jasno odpravlja morebitne dileme o tem, kaj uporaba določb ZSZ in ZGO-1 glede na njihovo specialno sistemsko ureditev pomeni. V skladu s predlagano določbo smejo občine za namene odmerjanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča sprejeti nove odloke na podlagi VI. poglavja ZSZ (s katerimi se odpravi uporaba prejšnjih, razveljavljenih odlokov), ne smejo pa spreminjati odlokov, ki so bili z ZDavNepr razveljavljeni. Za te namreč kljub jasni pravni podlagi v skladu s predlagano določbo velja, da se kot razveljavljeni smejo zgolj uporabljati, nikakor pa ne smejo biti podvrženi spreminjanju. Iz 90. točke obrazložitve odločbe Ustavnega sodišča v zvezi z njenim izvrševanjem izhaja: »Da občine v obdobju do uveljavitve z Ustavo usklajene zakonodaje za odmero davka na nepremičnine ne bi ostale brez prihodkov, ki so jih iz naslova davščin na nepremičnine prejemale po prej veljavnih predpisih, je Ustavno sodišče na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve te odločbe. Določilo je, da se do drugačne zakonske ureditve davka na nepremičnine, uporabljajo predpisi iz prve do pete alineje 33. člena ZDavNepr.«. Ustavno sodišče je nadaljnjo uporabo predpisov, ki so bili z ZDavNepr razveljavljeni, določilo zaradi zagotavljanja nemotenega financiranja občin, ki bi brez take določbe zaradi neustavnega poseganja države v ureditev obdavčitve premoženja, ostale brez sredstev, ki jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih zakonskih in ustavnih dolžnosti. Zaradi posegov države na področje obdavčitve nepremičnin so občine ostale brez instrumenta za prilagajanje ter učinkovito pobiranje sredstev. Občinam se s predlagano določbo jasno omogoča poseganje v sistem odmere NUSZ, saj je to nujno potrebno zaradi morebitnih popravkov domnevnih nezakonnosti obstoječih odlokov, usklajevanja z novimi prostorskimi akti, spodbujanja lokalnega gospodarstva, zasledovanja prostorske politike občin. Obstoječi sistem, ki temelji na razveljavljenih občinskih odlokih, v številnih občinah ne omogoča ustavnopravno skladne in optimalne odmere NUSZ, zato je nujno potrebno, da se občinam omogoči, da pristopijo k posodobitvi sistema obremenitve nepremičnin z NUSZ. Nasprotno postopanje bi lahko preraslo v resen javnofinančni in razvojni ter tudi pravni problem občin in posledično države. Občina je namreč dolžna skrbeti, da so njene odločitve v skladu z zakonom in ustavo. Pomemben element pravne varnosti občanov ter ustavnosti in zakonitosti ravnanja občine je tudi usklajevanje sprejetih občinskih aktov med seboj ter z zakonskimi določbami. V nasprotnem primeru se lahko ustvarijo ustavno nedopustna neenaka obravnavanja oseb, ki so sicer v enakih oziroma primerljivih položajih. Temeljna dolžnost in pravica občine je sprejemanje občinske prostorske zakonodaje, ki je neposredno povezana s plačevanjem nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča. V primeru sprejema novega oziroma popravkov obstoječega občinskega prostorskega načrta mora občina nujno poseči tudi v odlok, sprejet v skladu z določbami VI. poglavja ZSZ. Slovenske občine v zadnjih letih pospešeno sprejemajo oziroma pripravljajo prostorske načrte v skladu z veljavno zakonodajo, glede na podatke Ministrstva za okolje in prostor je letna dinamika sprejemanja občinskih prostorskih načrtov okoli 25 oziroma 30 občinskih

prostorskih načrtov (glede na stanje v maju 2018 je občinski prostorski načrt sprejelo že preko 160 občin, večina preostalih pa je že začela s postopkom priprave novega akta).

K 56. členu

S predlagano določbo se sledi predlogom občin, da je treba dopustiti pripravo dvo-letnih proračunov tudi v volilnih letih. Glede na to, da lahko novo izvoljeni župan takoj po nastopu mandata pristopi k pripravi rebalansa proračuna, predlagana ureditev ne more biti sporna.

K 57. členu

Člen določa, da morajo neposredni in posredni proračunski uporabniki zaposlovanje in sistemiziranje delovnih mest ter razporejanje oziroma premeščanje zaposlenih izvajati tako, da s tem ne povzročajo primanjkljajev sredstev za stroške dela. Predstojniki morajo zagotavljati izvrševanje obveznosti do zaposlenih, ki temeljijo na zakonih, podzakonskih predpisih in kolektivnih pogodbah, ne smejo pa izvajati zaposlovanja in spreminjanja delovnih mest v sistemizaciji ter premeščati zaposlenih na način, da bi s tem ustvarjali primanjkljaje na postavkah za stroške dela.

K 58. členu

Predlog člena zavezuje neposredne uporabnike proračuna, da ne prekoračijo obsega sredstev stroškov dela, določenega v svojem sprejetem finančnem načrtu. Predlagani zakon zavezuje predstojnike neposrednih uporabnikov, da pripravijo izhodišča za oblikovanje finančnih načrtov posrednih uporabnikov, prav tako pa tudi, da morajo biti izhodišča za pripravo finančnih načrtov tistih posrednih uporabnikov, ki se pretežno financirajo iz državnega proračuna, usklajena s pretežnim financerjem in Ministrstvom za finance. Povedano drugače, predlagana določba zavezuje neposredne uporabnike, da vsem posrednim uporabnikom posreduje izhodišča za pripravo finančnih načrtov, izhodišča za posredne uporabnike, ki pa se pretežno financirajo iz proračuna pa morajo biti usklajena tako s pristojnim ministrstvom kot tudi Ministrstvom za finance. Nadalje predlagani člen zavezuje posredne uporabnike, da morajo posredovati sprejete finančne načrte v soglasje pristojnemu ministrstvu, najkasneje v 45 dneh po sprejemu izhodišč.

Predlagani člen tudi omejuje, da bi posredni uporabniki državnega in občinskih proračunov lahko neomejeno prerazporejali sredstva na plačne konte (dovoljuje pa prerazporeditev iz podskupine kontov izdatki za blago in storitve do višine 2%), ter določa tudi, da v kolikor posrednim uporabnikom proračuna, pristojno ministrstvo ali občinska uprava v 60 dneh po prejemu finančnega načrta v soglasje, soglasje ne izda iz razloga, ker finančni načrt ni bil sprejet v skladu z izhodišči vlade oziroma župana, se temu proračunskemu uporabniku do pridobitve soglasja, zagotavlja največ 80 odstotkov realiziranih izdatkov, ki so bili financirani iz proračuna preteklega leta.

Glede na to, da se posrednim uporabnikom proračuna občin s področja izobraževanja, ki se pretežno financirajo iz proračuna države zagotavljajo predvsem sredstva za stroške dela, predlagani člen za njih določa izjemo in sicer na način, da jim pretežni financer ne posreduje izhodišč, prav tako ne izda soglasja k finančnemu načrtu pač pa samo k sistemizaciji delovnih mest, ki pa mora biti skladna s sprejetimi normativi in standardi.

K 59. členu

S predlagano določbo se zavezuje ZPIZ in ZZZS, da pripravita finančne načrte v skladu z izhodišči in predpostavkami za pripravo državnega proračuna, ter tudi, da morata finančne načrte posredovati vladi v sprejem v 30 dneh po objavi proračuna države v Uradnem listu RS.

K 60. členu

Člen ureja politiko zaposlovanja v letu 2020 in 2021 in določa pogoje za pripravo kadrovskih načrtov posrednih in neposrednih proračunskih uporabnikov. Enako kot v preteklih letih člen določa, da se število zaposlenih prikaže po virih financiranja, ki jih člen tudi natančno določa. Prav tako člen določa obveznost proračunskih uporabnikov, da hkrati ob sprejetju programa dela sprejmejo tudi finančni in kadrovski načrt.

Kadrovski načrti za leto 2020 in 2021 morajo biti pripravljene tako, da dovoljeno število zaposlenih, katerih plače se financirajo iz javnih sredstev (državni in občinski proračun, sredstva ZZZS in ZPIZ, druga javna sredstva za opravljanje javne službe kot na primer takse, pristojbine, koncesnine, RTV-prispevek) ne bo presegalo dovoljenega števila zaposlenih v letu 2019, dovoljeno število zaposlenih iz drugih virov, navedenih v prvem odstavku 60. člena, pa je treba oceniti.

V nadaljevanju pa člen določa možne izjeme od pravila, da dovoljeno število zaposlenih v letih 2020 in 2021 ne sme presegati števila, določenega za leto 2019, in sicer naslednje:

- v utemeljenih primerih se lahko dovoljeno število zaposlenih v skupnem kadrovskem načrtu organov državne uprave v letih 2020 in 2021 poveča skupno za največ 0,5 odstotka, pri čemer se te kvote prioriteto uporabijo za opravljanje nalog, ki se bodo izvajale v okviru posebnega vladnega projekta Predsedovanje RS Svetu EU in za katere bo ugotovljeno, da je njihovo izvajanje potrebno zagotoviti kot redne naloge, s čimer bo omogočena zaposlitev oseb, ki bodo te naloge izvajale že v okviru projekta predsedovanja RS Svetu EU. Za te zaposlitve mora organ državne uprave zagotoviti sredstva za stroške dela v okviru sredstev za stroške dela v svojem finančnem načrtu. Dodatno pa se skupni kadrovski načrt organov državne uprave v letu 2021 poveča še za največ 20 dodatnih zaposlitev za Ministrstvo za zunanje zadeve, in sicer za popolnitev Stalnega predstavništva Republike Slovenije v Bruslju, ki je z aktualno sistemizacijo najmanjše Stalno predstavništvo pri EU.
- če gre za realizacijo nujno potrebnih razvojnih in zakonsko določenih obveznosti, v organu državne uprave pa ni dovolj in ustreznih kadrovskih virov za izvajanje teh nalog na posameznih področjih dela, lahko vlada odloči, da se dovoljeno število zaposlenih v skupnem kadrovskem načrtu v letih 2020 in 2021 poveča za največ 0,5 odstotka, in sicer v primeru, če gre za prenos kvot iz kadrovskega načrta oseb javnega prava, ki se financirajo iz državnega proračuna v kadrovski načrt organa državne uprave.
- zaradi izjemnih oziroma utemeljenih razlogov se lahko v kadrovskem načrtu neposrednega uporabnika, ki ni organ državne uprave ali oseba javnega prava iz zbirnega kadrovskega načrta, dovoljeno število zaposlenih poveča za največ 0,5 odstotka pri čemer se zaradi majhnosti zadevnih uporabnikov, dovoljeno število zaposlenih, ne glede na izračunano višino decimalke zaokroži navzgor.
- zaradi izjemnih oziroma utemeljenih razlogov se lahko v kadrovskem načrtu posrednega uporabnika proračuna države in tistega posrednega uporabnika občinskih proračunov, ki se pretežno financira iz državnega proračuna ali sredstev ZZZS, določi višje dovoljeno število zaposlenih, vendar le v okviru zagotovljenih sredstev za stroške dela. Povečanje dovoljenega števila zaposlenih pri posrednih uporabnikih je možno brez posebnega soglasja.
- za izvedbo projekta priprav in izvedbe predsedovanja RS Svetu EU lahko vlada odloči, da se dovoljeno število zaposlenih v organih državne uprave poveča za obseg zaposlitev iz posebnega kadrovskega načrta za namen predsedovanja Svetu EU.
- dovoljeno število zaposlenih v letu 2020 in 2021 se lahko poveča tudi v kadrovskem načrtu neposrednega ali posrednega uporabnika proračuna, če gre za zaposlitev oseb, ki opravljajo delo pri zunanjem izvajalcu, ki opravlja dejavnost ali storitev za proračunkega uporabnika in je ta dejavnost ali storitev trajne narave. Predlagana rešitev pomeni, da se dovoljeno število zaposlenih v kadrovskem načrtu neposrednega ali posrednega proračunkega uporabnika lahko poveča tudi, če bo uporabnik zaposlil za nedoločen čas osebe, ki pri zunanjem izvajalcu opravljajo dejavnost ali storitev, ki je trajne narave in je potrebna za nemoteno poslovanje proračunkega uporabnika, pri tem pa zakon tovrstnih zaposlitev ne veže več na prenos dejavnosti na zunanjega izvajalca in na veljavnost pogodbe o prenosu. Sredstva za stroške dela zagotavlja proračunski uporabnik v okviru svojega finančnega načrta.

Če se plače zaposlenih pri posrednem uporabniku proračuna države in občine financirajo iz sredstev od prodaje blaga in storitev na trgu, morajo tudi tisti posredni uporabniki proračuna države in občine, ki niso zavezani po Zakonu o preglednosti finančnih odnosov in ločenem evidentiranju različnih dejavnosti (Uradni list RS, št. 33/11), zagotoviti ločeno računovodsko spremljanje dejavnosti na podlagi objektivno določenih sodil.

Posredni uporabnik proračuna države in občine mora spremljati realizacijo kadrovskega načrta v skladu z metodologijo za spremljanje izvajanja kadrovskega načrta, ki jo določi vlada, prav tako vlada predpiše način za pripravo kadrovskega načrta posrednih uporabnikov proračuna države in občine ter način spremljanja njihovega izvajanja.

K 61. členu

S predlaganim členom se določajo izjeme, ki predlagateljem finančnih načrtov, ter drugim uporabnikom proračuna države ali občine dopuščajo prekoračitev obsega sredstev stroškov dela. Gre za tiste primere, pri katerih izdatki ne bremenijo proračuna države ali občine.

K 62. členu

Predlagani člen določa obvezno pripravo polletnega poročila in določitev sanacijskega načrta v kolikor iz polletnega poročila izhaja presežek prihodkov nad odhodki. Razlog za predlagano ureditev je v tem, da je v primeru primanjkljaja takoj pristopiti k sprejemu ukrepov oziroma sanacijskega načrta za uravnoteženje finančnega načrta posrednega uporabnika proračuna. V primerjavi z veljavno ureditvijo je spremenjen samo datum (iz 15. avgusta na 31. avgust), do katerega morajo posredni uporabniki proračuna države in občin ter ZZS in ZPIZ, pristojnemu ministrstvu oziroma županu posredovati polletno poročilo.

K 63. členu

Predlagani člen določa pristojnost za izvajanje inšpekcijskega nadzora.

K 64. členu

Ta člen določa prepoved valorizacije denarnih obveznosti v pogodbah, ki jih za obdobje do enega leta sklepajo pravne osebe javnega sektorja po ZJF. V primerih, ko se sklene pogodba za daljše obdobje od enega leta, pa se denarne obveznosti lahko valorizirajo le na način, kot ga določa Pravilnik o načinih valorizacije denarnih obveznosti.

K 65. členu

S predlaganim členom se določa prenos zbiranja in obdelave podatkov premoženjskih bilanc iz Ministrstva za finance na AJ PES.

K 66. členu

S predlaganim členom se omogoča prerazporeditev pravic porabe iz t.i. »B« bilance v »C« bilanco za namen servisiranja dolga. Razlog za predlagano ureditev je v tem, da predvsem pri upravljanju z dolgom državnega proračuna lahko pride do nepredvidenih finančnih posledic, kar pomeni, da le-teh ni vedno mogoče natančno načrtovati pri pripravi proračuna. Predlagana ureditev je mogoča v primerih, kadar iz računa finančnih terjatev in naložb izhaja, da načrtovane pravice porabe v »B« bilanci v tekočem letu ne bodo v celoti porabljene. Nadalje se s predlaganim členom določa tudi, da lahko ministrstvo, pristojno za finance, za namen iz tretjega odstavka 79. člena Zakona o Slovenskem državnem holdingu (Uradni list RS, št. 25/14, v nadaljnjem besedilu: ZSDH-1), samostojno prerazporedi pravice porabe iz računa finančnih terjatev in naložb v račun prihodkov in odhodkov. Kupnine od kapitalskih naložb so namreč prejemek »B« bilance, izdatki pa se, skladno z ZJF lahko izkazujejo samo kot izdatki za dana posojila, nakup naložb ter unovčena poročila. To pa pomeni, da brez dodatne zakonske podlage ni mogoče izpolniti zakonske obveznosti po 79. členu ZSDH-1. V skladu s predlagano spremembo se bodo pravice porabe v višini 10% kupnin od prodanih kapitalskih naložb prerazporedile v »A« bilanco, nato pa izločile na proračunski sklad 8. točke 41. člena tega zakona. V povezavi s tretjim odstavkom je treba pojasniti, da predlagano ureditev zahteva Zakon o izgradnji, upravljanju in gospodarjenju z drugim tirom železniške proge Divača – Koper.

67. člen

S predlaganim členom se določa tudi izjema od 42. člena ZJF. ZJF v prvem stavku drugega odstavka 42. člena določa, da se sredstva splošne proračunske rezervacije uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva, ali za namene, za katere se med letom izkaže, da niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati. Ob upoštevanju, da je pogoj, po katerem zadostnih sredstev pri pripravi proračuna

ni bilo mogoče načrtovati, težko dokazljiv, se s predlaganim členom določa izjema od tega pogoja. Vsa ostala pravila, določena v ZJF glede splošne proračunske rezervacije, vključno s kvoto, ostajajo nespremenjena. Pri tem ni dvoma, da si je pri pripravi proračuna treba prizadevati za pravilno načrtovanje izdatkov, kljub temu pa vseh nepredvidenih okoliščin in življenjskih dogodkov, ki posamezne izdatke lahko povečajo, ni mogoče natančno načrtovati. Predvsem je težko načrtovati izdatke, ki nastajajo na centraliziranih programih EU in ki so odvisni od uspešnosti upravičencev na razpisih EU, ali pa tiste, ki se nanašajo na načrtovanje sredstev, povezanih s pripravo na predsedovanje Svetu EU, saj so prav tako v veliki meri odvisni od zunanjih okoliščin. Kljub nekoliko milejši ureditvi je pomembno, da se kvota dveh odstotkov prihodkov iz izkaza prihodkov in odhodkov pri porabi sredstev splošne proračunske rezervacije ne sme prekoračiti.

K 68. členu

Iz koalicijskega sporazuma o sodelovanju v Vladi Republike Slovenije v mandatnem obdobju 2018-2022 izhaja, da bi se letni dodatek izplačeval v dveh različnih višinah. Tako bi uživalci pokojnin, ki prejemajo pokojnino nižjo od najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, prejeli znesek letnega dodatka v višini 80 % najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, uživalci pokojnin, ki pa prejemajo pokojnino višjo od zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, bi bili upravičeni do izplačila letnega dodatka v višini 50 % zneska najnižje pokojnine, odmerjene za polno pokojninsko dobo.

V okviru pogajanj glede sprememb in dopolnitev Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju se je izpostavil tudi navedeni predlog koalicijskega sporazuma glede izplačila letnega dodatka v dveh višinah, vendar soglasje med socialnimi partnerji o tem predlogu ni bilo doseženo.

S predlaganim zakonom se določa letni dodatek upokojevcem, ki bo v letu 2020 izplačan v petih različnih zneskih, s čimer se želi doseči cilj zagotavljanja boljšega materialnega in socialnega položaja uživalcem najnižjih pokojnin. Z določitvijo samo dveh višin letnega dodatka bi se poslabšal položaj večini upokojevcem z nizkimi pokojninami v primerjavi s preteklim letom.

69. členu

V prvem odstavku predlaganega člena se pojasnjuje oblike s katerimi se izvajajo finančni instrumenti. Finančni instrumenti se lahko izvajajo samo s sredstvi EU iz finančne perspektive 2014-2020. Posebnost finančnih instrumentov je v tem, da se sredstva za njihovo izvajanje ne zalagajo iz državnega proračuna kot to velja za ostala kohezijska sredstva, pač pa se sredstva iz podračuna za kohezijsko politiko v okviru EZR države prenesejo upravljavcu finančnih instrumentov oziroma t.i. skladu skladov. Evidentiranje poslovnih dogodkov bo potekalo samo preko bilance stanja.

Predlagan način temelji na predpostavki, da je država posrednik oziroma "agent" pri dodeljevanju sredstev EU (EFSI) za namene FI. V vlogi agenta torej država kohezijska sredstva samo dodeljuje koristnikom, pod ustreznimi pogoji. Zato so predvidene knjižbe samo na kontih stanja (dolgoročne terjatve do koristnikov ter na drugi strani dolgoročna obveznost do EU) pravilne. Praviloma bodo sredstva postala last države članice šele po dveh obratih teh sredstev in na podlagi odločitve EU. Navedeno pomeni, da bo šele ta odločitev pomenila, da je izpolnjen pogoj, da se sme preostanek sredstev kot prihodek evidentirati v poslovnih knjigah države (A bilanca, skupina kontov 78). O preostanku sredstev govorimo predvsem iz razloga, ker se s finančnimi instrumenti izvajajo tako ukrepi, ki se financirajo tako s povratnimi kot tudi nepovratnimi sredstvi EU. To pa povedano drugače pomeni, da sprotno evidentiranje sredstev, bodisi v bilanci A ali B, torej preko proračunskih evidenc, ne bi izkazovalo pravičnega stanja, saj v primeru, da država članica ni »lastnica« sredstev in da dela za račun drugega (EU), ne sme prikazovati prihodkov, ker to še niso.

S ZJF se zagotavlja pravna podlaga, ki bo omogočila, da se na enak način, kot to velja za kadrovske načrte, Državnemu zboru RS, ob pripravi proračuna države predloži tudi načrt izvajanja finančnih instrumentov. Ne glede na to, da sredstva za izvajanje finančnih instrumentov, do njihovega zaključka, niso prihodek proračuna države, je utemeljeno, da se predstavniki zakonodajne veje oblasti seznanijo z navedenimi ukrepi, saj bo le na tak način mogoče celovito obravnavati proračun države. Ureditev tudi z vidika poročanja ne more biti sporna, saj je zbirna bilanca stanja sestavni del zaključnega

računa proračuna in gre torej v sprejem DZ. S predlagano rešitvijo so se strinjali tudi predstavniki Računskega sodišča Republike Slovenije s katerimi se je skušalo poiskati najustreznejšo rešitev.

K 70. členu

Člen določa sankcije za prekršek posameznih določb predlaganega zakona. V primerjavi z veljavno ureditvijo je določena tudi sankcija za odgovorno osebo neposrednega uporabnika proračuna države ali občine, če v roku iz drugega oziroma tretjega odstavka 58. člena ne posreduje izhodišč za pripravo finančnih načrtov posrednih uporabnikov

K 71. členu

Predlagani člen omogoča vladi oziroma županu razrešitev odgovorne osebe posrednega uporabnika v kolikor le-ta ne ravna v skladu z omejitvami pri porabi sredstev za stroške plač in tudi, če kadrovskega načrta ne pripravi oziroma ga pripravi v nasprotju z izhodišči iz tretjega odstavka 58. člena tega zakona.

K 72. členu

Člen določa, da vlada izda predpis iz dvanajstega odstavka 60. člena tega zakona, to je uredbo, ki bo uredila način priprave in spremljanja kadrovskega načrta posrednih uporabnikov proračuna. Rok za izdajo uredbe je najkasneje en mesec po uveljavitvi zakona.

K 73. členu

Člen določa začetek uveljavitve zakona ter tudi, da se predlagani zakon začne uporabljati 1. januarja 2020.